

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an . . . . . 4 coroane.
Pe o jumătate de an . . . . . 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Apare în fiecare Duminică

INSERATE:

se primesc la biroul administrației (strada, Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani.

Dieta.

Sunt multe săptămâni, de când în dieta din Budapesta nu se mai curmă vorbirile cele lungi ținute mai ales în contra proiectului de lege, prin care se cere înmulțirea numărului de soldați. Indesebi deputații din partidul lui Kossuth s'au înțeles, ca fiecare să țină o vorbire de 3-4 ore, ca în felul acesta să împedecă votarea legii, pe care ei o declară de vătămătoare și îngreunătoare pentru populațiunea țării. Să nu se creadă însă, că acesta e adevăratul motiv al luptei lor — numită în limba parlamentară obstrucțiune — contra acestei legi.

E adevărat, că votându-se legea, popoarele Ungariei vor avea să iee asupra lor sarcini nouă, atât în bani, cât și în oameni. Pe kossuthiști însă nu-i doare așa de mult lucrul acesta, ceea-ce se vedește din hotărîrea lor de-a vota proiectul, dacă în schimb se vor împlini unele din dorințele lor. Lor totdeauna le-a fost un spîne în ochi armata comună, cu steagul și emblemele împărătești, cu limba de comandă germană, cu egalitatea de drept pentru toate celelalte limbi ale naționalităților. Ei vor, ca limba armatei comune de pe teritoriul Ungariei să fie cea maghiară, uitând, că poporul Maghiar, cu Jidani cu tot, nu face nici jumătate din populațiunea țării. Ei vor, ca steagul armatei să nu fie cel negru-galbin, sub care s'a vărsat atîta sînge românesc pentru Patrie și Impărat, ci cel alb-verde-roșu, pe steag să nu mai fie pajura împără-

tească, ci cea maghiară. Să înțelege, că aceste cereri ale lor nu pot fi împlinite, și asta din mai multe cauze. Austro-Ungaria e tare și mare numai pe cîtă vreme are o singură armată, cu un singur fel de organizație, cu o singură limbă, cu un singur stăpîn: Impăratul. Introducîndu-se în locul limbii germane cea maghiară, s'ar face o nedreptate celorlalte naționalități, cari toate au același drept, dacă au aceeași datorință de-a-și vărsa sîngele pentru țeară. Comanda întregii armate trebuie să se facă într'o singură limbă, căci altminteri luptîndîmpreună într'un războiu regimente, cari au deosebite limbi de comandă, s'ar naște numai încuroături.

De toate acestea cei-ce jură pe evangelia lui Kossuth nu vor să știe, de aceea se folosesc de toate mijloacele, numai ca să nu se poată vota legea. Cât de departe merg, cît de mult 'și-au uitat de cinstea, ce trebuie să dea Domnitorului, s'a văzut din cele ce am spus în alte rînduri. N'a fost destul, că au numit steagul împărătesc o sdreanță, în una din ultimele gîdinte a strigat un deputat (Lengyel) în gura mare — ei toți sunt cu gura mare, — că lor nu le trebuie nici persoana Monarchului, necum armată comună. Și când te gîndești, că au fost și Români, cari, uitîndu-'și de sine 'și-au dat votul pentru astfel de oameni!

De altminteri o mîngăiere avem: stăpînul armatei e Majestatea Sa, care se va îngrijii, ca gălăgioșilor să nu le crească creasta prea tare.

România și reformele din Macedonia. În nota oficioasă română, pe care o publică „Politische Correspondenz“, se zice, că România este foarte satisfăcută de reformele propuse și cari sînt potrivite pentru asigurarea liniștii în Orient.

România a spriginit întotdeauna status-quo și a întreținut mereu relațiuni cu marile puteri și cu statele vecine.

Ar fi o greșală să se favorizeze o naționalitate sau alta în aplicarea reformelor.

Este de remarcat, că numărul Românilor macedoneni (cușo-vlahilor) e mult mai mare de cum s'a spus pînă acum.

Cu învoirea Sultanului, dinșii stau de mult timp în strînse raporturi cu conașionali lor din România.

Cușo-vlahii merită considerațiune în aplicarea reformelor.

In atențiunea lui Vaszary.

E cunoscut circularul lui Vaszary, care a ordonat, ca și religia să se propună ungurește în școlile confesionale germane și slovace. Că lui nu-i zace la inimă interesul bisericii lui, cu al cărei spirit s'a pus în contradicție, o vedește pastorală noului episcop rom-cat. din Triest, Dr. Nagel. Acest act, într'adevăr de păstor, e dat în limba latină, italiană, sloveană și germană și conține între altele următoarele: „...Trăiți în pace cu deapropoale vostru. Aceasta li privește pe toți, indesebi acolo, unde cearta nerațională dintre naționalități irită, ba chiar amărește inimile.

FOITA.

Neghinuța.

Ouleasă de Păunay.

Neghinuță neagră,
A badiului dragă,
Vino după mine,
Noi om trăi bine!
— Decât după tine,
Mai bine m'oiu face
Trestie 'ntr'un lac
Și-oi trăi ou drag. —
Fă-te dragă fă-te!
Că și eu m'oiu face
Strîmbă seceruică
Furmoasa mea puică,
Trestia-oi tăia
Și tu-i fi a mea!
— Decât după tine,
Mai bine m'oiu face
Răchită 'n pădure —
Fă-te măndro fă-te

Că și eu m'oiu face
O strîmbă seceră,
Răchita-oiu tăia
Și tu-i fi a mea.
După tin'ay merge,
Dar' ai vaci a mulge
— Mulge cătu-i mulge
Ce nu vișii or suge.
— După tin' ay merge,
Dar' eu nu sînt învățată,
Să spăl haine sîngerate
De pe drumari desbrăcate.

Poesii populare.

Din Bacamezeu.

Comunicate de G. Murarescu.

Frunză verde paie ude,
Strig la mândra nu m'aude.
Ba eu Brato te aud bine,
Numa-i maica 'n pat cu mine
Și-ay eși și 'mi-e rușine.
Mândro mândro draga mea,
Spune tu la măicuța,

C'a vărsat mîța apa
Și tu mergi să aduci alta,
Pune ciubêrul pe doage
Și vino la Brata 'ncoace
Și pune ciubêrul plin
Și vino să ne iubim.

Eu te rog iubitul meu
Scrie-mi carte tot mereu
Scrie-mi două vorbe-ayă
Ca să știu că Da, sau Ba.
Eu te am iubit cu plăcere,
Și-ți eram spre mîngăiere,
In ori-ce necazuri grele
Trăiam unul pentru altul,
Nu știam ce e bănatul
Pentru tine 'mi puneam capul,
Nu-mi păsa ce zice satul
Și credeam în gîndul meu,
Că și tu ești ca și eu
Și credeam în mîntea mea,
Că și tu iubești ayă
Și nici când nu mi-i uita.

Sigur, că ai dreptul și datorința de a-ți iubi și cultiva națiunea și limba ta. Tu însă nu ești singur pe lume. Deaproapele tău, care vorbește altă limbă, are același drept, și unde vă întâlniți amândoi e valabil cuvântul spiritului sfânt: »Ce ție nu-ți place, altuia nu face! Prin aceasta se exclude ori-ce apăsare a celeialalte naționalități. Prin aceasta se oprește însă și ori-ce sumutare și ațitare contra celeialalte naționalități. Biserica nu e chemată să ajute, ca limba unui popor să ajungă la preponderanță asupra a altuia, ci ea are chemarea să mântuiască sufletele tuturor».

Așa episcop înțelegem și noi.

Austria contra postulatelor maghiare în privința armatei. Senatul austriac periractând și primind în ședința sa din 26 Februarie în a doua și a treia citire proiectele militare a respins pretensiunile maghiare în privința schimbării limbii armatei comune. Ministrul conte Welsersheimb a anunțat, că voința prea înaltă este, că armata trebuie se rămână în vechiul ei spirit tradițional și în toate privințele are să fie comandă.

Contele Schönborn asmena a declarat, că partidul seu primește proiectele militare numai cu condițiunea, ca atât în privința comandei supreme cât și a unității armatei, a organizării și emblemelor de pe steaguri să se susțină în toată privința nealterate. Toți oratorii căși au vorbit în chestia proiectelor s'au pronunțat în mod rezolut în contra ori cărei schimbări a spiritului ce trebuie să domnească în armată.

De aici supărarea cea mare a compatrioților nostri și protestele în contra proiectelor militare

DIN LUME.

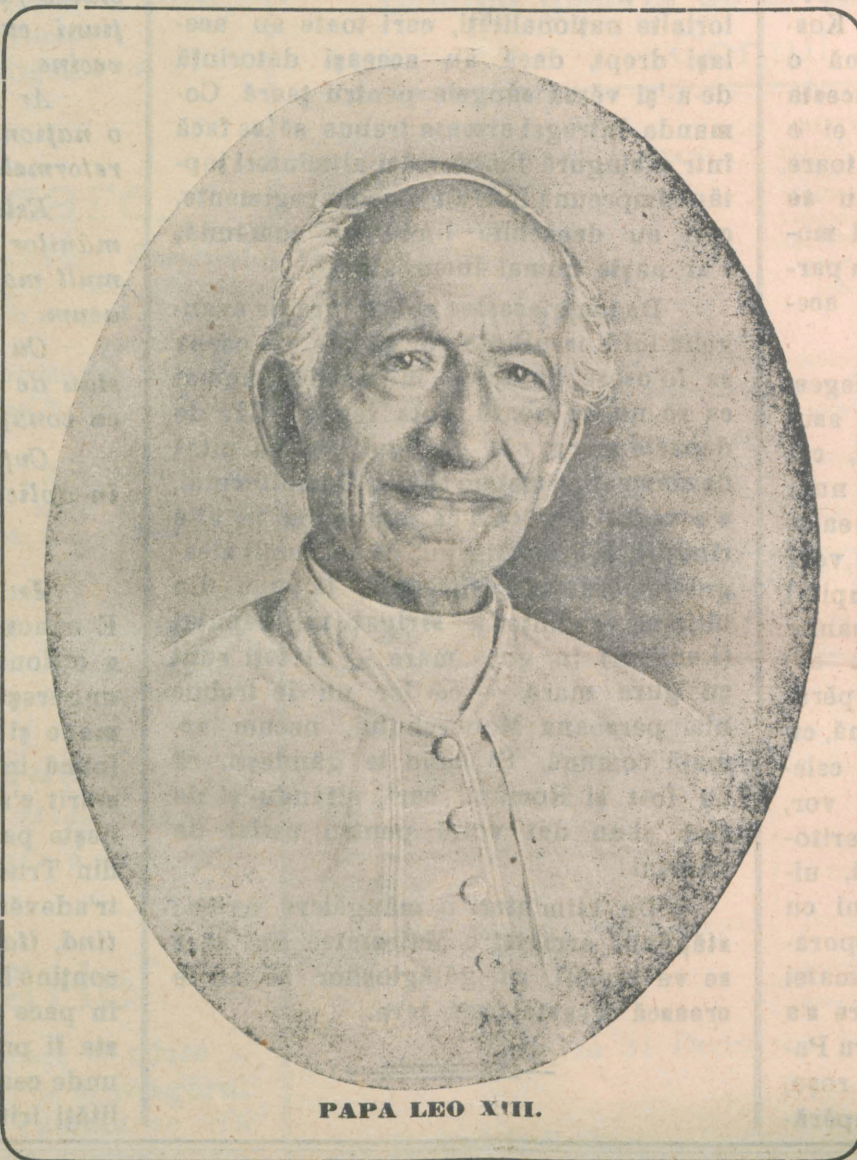
Peninsula-Balcenică.

Chestiunea macedoneană se consideră în Atena ca intrată în faza de rezolvare.

Presa grecescă exprimă satisfacțiune pentru potolirea agitațiunii, prin măsurile luate de puterile europene.

În instrucțiunile, ce se întocmesc de ambasadorii Austro-Ungariei și Rusiei, în privința supravegherii aplicării reformelor în Macedonia, se prevede că această supraveghere se va exercita de către consuli celor două Puteri.

Baronul de Celice, ambasadorul Austro-Ungariei, exprimând Sultanului satisfacțiunea resimțită de Împăratul Francisc Iosif pentru primirea reformelor,

PAPA LEO XIII.

ÎN PROCESUL E. LASSEL, care a fost condamnat la 2 luni închisoare și 300 eor. pentru „calumnierea“ oficiului statistic central, curia a șters pedeapsa de închisoare, lăsând numai pe cea în bani.

Papa Leo XIII.

Biserica întreagă catolică, și cu ea dimpreună și Românii uniți, au avut zile de serbătoare. În 19 Februarie s'au împlinit 60 de ani, de când a devenit episcop Stinția Sa, Papa, ear' în 20 Februarie s'au împlinit 25 de ani, de când e căpetenia bisericii catolice de pe întreg rotogolul pământului. Întreaga lui viață și a dedicat-o binelui bisericii catolice, deci nici nu e mirare, că credincioșii acestei bisericii au serbat cu multă căldură jubileul Papei dela Roma.

Sultanul l-a asigurat, că ele se vor executa în modul cel mai strict.

D. Zinovieff, ambasadorul Rusiei, în audiența ce a avut, a exprimat deasemenea satisfacțiunea Turcilor pentru primirea reformelor, și a adaogat, că are speranța, că ele vor fi executate cu strictetate, cu atât mai mult cu cât la Belgrad și la Sofia s'au făcut demersuri serioase pentru a se obține o atitudine corectă.

Guvernul sârbesc a sulevat în Constantinopol din nou chestiunea recunoașterii naționalității sârbești pe teritoriul Turciei europene.

După o telegramă primită din Constantinopol de »Berliner Tagblatt«, acolo se pregătesc de campanie Guvernatorii generali au fost avizați să adune toți banii și să-i trimită la centru ca fond de războiu. Până acum au intrat peste 5 milioane de piastri. S'au început formarea a două regimente de cavalerie,

compuse mai ales de bazi-bozuoii. Dislocările la granița de nord a Turciei se continuă.

În districtul Ochrida soldații fac jafuri ca și bandiții bulgari. Sub pretext de a căuta arme și urmări pe bandiți prin case, soldații comit jafuri și violențe. În vremea aceasta bandiții bulgari asasinează și incendiază.

Au apărut și bande grecești, cari, sub pretext de a apăra pe Grecii, fac ca jafurile și omorurile să sporească pe fiecare zi.

Cupă toate nevoile ce bântuesc populația din Balcani, acum și foametea și-a făcut apariția. Ea bântue Albania și Muntenegru, din care cauză bolile seceră populația mai slabă, ear' valizii emigrează în masă.

Reformele propuse de Austria și Rusia se reasumă în următoarele: Se va numi un *inspector general*, care va avea să rămână în postul lui mai mulți ani și se va pute folosi ori-când de trupe fără să aibă nevoie a cere în ori-ce caz învoirea dela centru. *Polizia* va fi organizată cu ajutorul specialiștilor din străinătate. *Gendarmeria* se va compune din creștini și musulmani, în proporție cu numărul lor în localitatea respectivă. Contra tâlharilor albanezi să se iasă măsuri severe. În fiecare vilaiet să se compună un *budget*. Incassarea *dijmelor* să se schimbe și datul în arândă să se casseze.

Ministrul de externe Tevfic Pașa a mulțumit printr'un memorand ambasadorilor austriac și rus pentru propunerile făcute de aceștia. Poarta va elabora un regulament pentru îndeplinirea reformelor.

Telegramele adresate din Rusia ziazelor egleze cuprind știrea, că Rusia a terminat pregătirile pentru mobilizarea a 280 mii de rezerviști.

Pe de altă parte »Berliner Tageblatt« află, că ofițerii de rezervă austriaci, cari locuiesc în Germania, au primit ordin de-a fi gata de plecare, la cea dintâiu chemare.

Toți generalii comandanți ai diviziunilor bulgare au fost chemați la Sofia la o consfătuire asupra măsurilor necesare, ce ar trebui luate într'un caz eventual.

Știri mărunte.

Ministrul de războiu al Greciei a depus mai multe proiecte de legi relative la reorganizarea armatei. Durata serviciului militar a fost redusă la 16 luni. În fiecare an trebuie să fie prezenți sub drapel un număr de 36,000 oameni.

SCRISORI.

Serate de-ale meseriașilor români.
Sibiul, 27 Febr. n. 1903.

Losinca zilei de ieri, »la ședința literară a meseriașilor noștri«, era purtată din gură în gură. Ea a străbătut și la urechile mele, care oaspe fiind în Sibiul, bucuros am profitat de a asista la această școală, la care elevii bătrâni și tineri

vin cu dragă inimă și cu plăcere și atențiune urmăresc prestațiunile tinerelor mlădițe, chemate a forma cu timpul tot atâția stilpi ai neamului.

Erau orele 7^{1/2}, seara, când 'mi-am făcut intrarea în localitățile »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, căci de aceasta este vorba. Salele Reuniunii, destul de spațioase, gemeau de mulțimea oaspeților adunați. La intrare 'mi-au isbit privirea mulțimile de sentințe, tipărite pe tablite ținute la părete, care de care mai pline de învățături și de norme pentru viață. Două mări și frumoase icoane ale mamei Domnului, lucrate în ulei, ținute deasupra lădiței pentru crucerii, pe cari participanții îi depun, drept taxă de intrare în palaria notarului I. Apolzan, care apoi îi introduce în lădița, ce aduce și ea câte 2—6 cor. lunar în favorul fondului văduvelor și orfanilor. Aceste icoane, mai ales, că deasupra lor se găsește un mare și frumos candelabru, ce se aprinde și aruncă razele sale tainice la toate ședințele literare, par' a mă fi transportat într-o casă de rugăciune. Intre acesta la locuri de frunte se găsesc frumoasele portrete ale binefăcătorilor neamului: Marele Șaguna, metropolitul Meșianu, și Dr. Mihalyi, episcopul Popea, nemuritorul Nicolae Cristea și Andronic și alții. Până la deschiderea ședinței, biblioteca-
rul Bratu primia cărți și estrada cărți din bibliotecă, ca dovadă, că cei grupați în jurul Reuniunii, însetați de învățatură, din biblioteca ei își câștigă hrana sufletească. A descrie deci toate impresiile câștigate în Reuniune, îmi este puține.

La orele 8 și un pētrar, pe când în sală nu ar mai fi putut încăpe nimeni, la rugarea presidentului Victor Tordășianu notarul Reuniunii domnul I. Apolzan cu voce sonoră și respectat citește sumarul ședințelor administrative.

Adâncă și emoționantă a fost pentru noi, onoarea din urmă, ce Reuniunea a dat membrilor săi repotați, mult regretatul Dr. D. P. Barcian și Demetriu Mitoc, acest din urmă fost membru în comitet. Mult mi-a convenit, cum Reuniunea însuflețită știe da ori-cărei afaceri, ce privește persoanele legate într'un fel sau în altul de ea. Aci scot la iveală panegiricul ținut de president asupra vredniciei neuitatului Dr. D. P. Barcian, unul din povățuitorii și binefăcătorii Reuniunii, care mai că nu putea să-și arete în mod mai demn recunoștința față de decedatul, de cât prin crearea fondului Dr. D. P. Barcian, menit a ajuta sodalii (calfele) lipsiți de lucru.

Măreția serbării a fost mult ridicată prin corul clericilor seminarali, condus de dl A. Bena, care ne a făcut plăcută surprindere prin executarea strofelor ocazionale »Măestrii și plugarii«, datorite distinsului profesor-poet Andreiu Bârsan din Brașov, dedicate marelui expoziții industriale, strofe a căror compoziție musicală a eșit din peana neobositului director H. Kirchner. Toți câți am asistat la concertul celor 5 reuniuni, închinat expoziției, par că ne găsim din nou în teatrul orășenesc. Sfârșite binemeritatele aplause la adresa poetului, a compozitorului și a coriștilor, sodalul măsar dl Iac. Cărătuș ne redă

frumos poezia »Mirele și mireasa« de Const. Morariu. Micuța școlăriță Ana Sinu cu ton respectat ne enarează povestea »Fata moșului și împăratul«. Din sentimentele, ce ni le a produs povestea, ne-am înălțat eșărși în sfere ideale prin compoziția »De când mândra m'a lăsat«, a nemuritorului nostru musician G. Dima, cântată de tot frumos de corul dlui Bena. Tractatul »Prietenia adevărată«, tradus din nemțește de dl Apo'zan și cetit de dl Nic. Neagos, sodal croitor, având de subiect înțelepturile și miseriile, prin cari au trecut doi sodali, unul faur și altul croitor, în călătoriile lor prin țeri străine, ne-au readus eșărși la neajunsurile, ce zilnic urmăresc pre unii din meseriașii noștri, nu odată avisați la ajutorare reciprocă.

Sodalul pantofar Vasile Dimitriu, la început cu frigurile scenei, mai în urmă însă luându-și curajul recerut, ne-a predat destul de bine poezia »Sunet« de Eminescu. Un ce nou și cu atât mai plăcut a fost pentru noi, când violinistul dl Constantin, cleric, acompaniat de dl Bena, la pian, a executat cu artă și dibăcie neîntrecută bucată »Steluța«, ce-a stors admirațiunea noastră. Neîntreruptelor aplause a răspuns dl I. Fodorean, cleric, care luând arcașul și acompaniat de dl Bena, ne-a cântat mai multe arii. Dl Nicodim Rusu și dl Vasile Nica, ambii sodali pantofari, au produs mult ris și voie bună, primul prin predarea bucății »Țiganul, pânea și mălaiul«, eșărșit cetălit cu »Jurământul pentru Sērb« de Speranță. Dar' culmea veseliei s'a ajuns între noi, când o grupă de mici învățăcei și școlari, travestiți în costume de Țigani corturari, ne-a predat »Căzania Țiganilor«, cari hotărîre luaseră ca prin jalbă la locurile competente să-și ceară preot din neamul lor mai ales, că hotărîseră să-și zidească și biserica din plăcinte și slănină.

Finalul programului l-a format compoziția »Asta-i mândra bat-o bruma« de G. Dima, executată de bravul cor al de tot bravilor seminarisți.

Înainte de a ne depărta s'au împărțit diplomele esponenților esponisiei industriale din toamnă. Dl president mulțumește și debutanților și participanților pentru plăcerile procurate, eșărșit eu încântat de tot, ce 'mi vēzură ochii și îmi auziră urechile, hotărîre am luat de a vesti pe această cale pe toți iubitorii noștri de înaintare, dar' cu durere, că afacerile nu 'mi permit a asista la producția publică de Sâmbătă, care, nu mă îndoiesc, va aduna la un loc pe toți cei buni ai Sibiului. Un călător.

Petrecerea meseriașilor români din Turda.

— 28 Februarie n. 1903.

În 22 a l. o. st. n. meseriașii români din Turda au aranjat o petrecere, respective o serată declamatorică-teatrală împreună cu dans, care a avut un succes strălucit.

Înainte de a trece însă la descrierea decurgerii aceleia aflui de lipsă a ne oprî puțin și a face o reprivire scurtă și a descrie precedentele și istoricul însoțirii meseriașilor români de aici, din care se va convinge și onor. public cetitor ro-

mân, că aceasta petrecere are o însemnătate destul de importantă pentru noi Români.

Până acum 3 ani, meseriașii români ca atari — la noi erau necunoscuți, deși la număr după naștere și naționalitate poate erau destul, dar' puțini și foarte puțini din punct de vedere românesc.

Tinerii fiind aplicați cei mai mulți pe la șefi de naționalitate străină — mai ales maghiară, eșărșit cei independenți, ca să poată subsista, trebuia să fie rezervați atât în privința vorbirii limbei materne, cât și a recunoșterii de a fi și a să numi Români, începeau a-și uita limba lor maternă — ba și aceia, că ei sunt Români, încât cu timpul cu totul se perdeau pentru noi.

Acest pericol era evident și iminent. Prevēzându-le acestea și între acestea greutăți și împrejurări vitrege, actualul president al meseriașilor români de aici dl Dr. Eugen Pătăcean, adv. în Turda, pentru a-și scăpa din pericolul amenințător, departe de ori-ce interes privat și singur numai pentru binele societății noastre românești, a îmbrățișat cu căldură cauza meseriașilor români, care pe lângă jertfe materiale și spirituale a sulevat și realizat ideea întrunirii și a însoțirii acelor. Aceasta însoțire i-a și succes, încât meseriașii români de aici de atunci formează așa zicând o însoțire gata de a se organiza definitiv cu numitul president în frunte.

Scopul acestei însoțiri e acelaș ca de comun și la altele de asemenea natură.

Crearea unui fond și din acesta ajutorarea materială a celor lipsiți de mijloace, și totodată, — ceea-ce poate la alte însoțiri de acestea noi nu e așa de lipsă ca la noi — dezvoltarea și deprinderea în limba și literatura română.

Dela înființarea ei aceasta însoțire crește, se întărește și progresează frumos. Pentru adevărea acestora și pentru ajungerea scopului indigitat s'a aranjat și petrecerea amintită, care, precum amintisem deja, prin succesul ei strălucit ne-a convins întru toate despre frumosul progres, ce l-a putut ajunge în așa scurt timp și ceea-ce eșărși ne dă o vie dovadă despre o conducere animată, energică și prudentă.

După acestea voi trece la raportul petrecerii:

S'a adunat un public foarte frumos și numeros, încât pe 7^{1/2} ore sala cea mare a hotelului »Central« era îndeșuită; atât inteligența, cât și elementul industriașilor au fost foarte bine reprezentați.

Intre cei de față vedeam bărbați de autoritate, notabilități și inteligenți cari de un șir de ani lucră întru dezvoltarea vieții noastre sociale.

Dl Iuliu Bărdosy, insp. reg. în pens. și președintele instit. de cred. și economii »Arieșana« din Turda; dl Ioan Mesaros, adv. și fam., dl Iuliu Vlăduțiv, dir. de bancă și fam.; Dr. Eug. Pătăcean, și fam. Dintre cei prezenți mai însemn pe d-șoarele Elena și Virginia Pătăcean, dl Dr. Iuliu Popescu, adv., dl Alez. Gaia, compt. și fam., m. o. d. Iovian Murășan, protopop gr-or.; familia Codarcea, prot. gr-cat.; fam. Moldovan și Rogozan, apoi V. Bugner, Cigarean, Cenar, Moldovan, Iuriști;

fam. Racovișian, preot în Schiopi; fam. Lucaș, preot, Mischiu; fam. Pătăcean, preot, Copand; fam. Crișan, preot, Bugin; Vlaș, notar; Blasiu, notar; fam. Cenan, Cooc; E. Petean, oficial perceptoral, Sighișoara; apoi fam. Ioan Pop și Ioan Lupu, Turda etc. alți mulți pe cari nu 'mi-am putut nota — rămânând din oraș vedușele și orfanii și cei morboși.

Președintele meseriașilor, dl. Dr. Eugen Pătăcean prin o vorbire frumoasă și acomodată scopului și situației deschide serata.

După vorbirea președintelui urmată de aplauze frenetice s'a început executarea programului.

S'a declamat 1. poesia »La oglindă« de G. Coșbuc din partea d-șoarei Elena Rogozan. — 2. »Mănioasa« poesie de G. Coșbuc, decl. de Stefan Felezău. — 3. »Racii Țiganului« de Th. Speranță, decl. de Filon Rațiu, toate predate corect și cu efect.

Urmând apoi producțiunea teatrală cu piesa: »Un om buclucăș« de M. Băulescu, predată de persoanele: Titu Delabrad, deputat; Ioan Chiș; Străjan, proprietar; Stefan Felezău, Didina, fiica lui, d-șoara Elena Rogozan; Vidrescu, prietinelui lui Străjan; Alexandru Chiș; Cristache, servitorul lui Străjan; Ioan Peles; Procop, servitorul lui Delabrad; Filon Rațiu, toți meseriași din loc. Aceasta piesă interesantă și bine aleasă a fost predată cu toată precisiunea, rolurile bine potrivite — foarte bine studiate și bine predate, așa încât ne-a pus în uimire pe toți cei prezenți, predându-se artistic, așa încât ville aplauze par'că nu mai încetau. Laudă lor! După aceasta au urmat încă 3 declamări.

În pauză s'au jucat jocurile naționale »Călușerul« și »Bătuta« sub conducerea dlui Simion Poruțiu, inv. gr. cat. din Turda.

Ce privește partea materială a petrecerii aceasta încă ne îndestulește pe deplin. Venitul întreg a fost de 258 cor. 60 bani din care substrăgându-se apeșele de 110 cor. 86 bani, rezultă un venit, curat de 147 cor. 74 bani. Din acesta s'au procurat 12 rinduri vestimente de călușeri și opinci etc. în preț de 90 cor. 22 bani, ear' restul în sumă de 57 cor. 52 bani s'a adaus la fondul meseriașilor.

Lucifer.

Omului îi trec multe prin cap. Câte odată îți vine așa ca din senin câte un gând despre oine știe ce, și te miri cum ai ajuns să te gândești tot mai la aste. Așa am pățit-o eu acum. Stam la masă și mă jucam cu condeiul pe hârtia albă, scriind câte o literă, frumos ca de porunceală, și ear și scriind-o și jucându-mă așa, nu știu cum mă pomeni scriind vorba Lucifer. După ce am scris-o m'am uitat lung la ea, și abia atunci am băgat de seamă ce am scris.

Acu vorba Lucifer e vorbă foarte frumoasă, latinească, și însemnează aducător sau purtător de lumină. Din Lucifer noi am făcut luceafăr, earăși vorbă frumoasă.

Învățării numeș Lucifer steaua dimineții, steaua care apune în urma tuturor. Ea este de obicei planeta Venus — rar planeta Mercuriu — și e tot una cu Hiparion sau steaua serii, steaua care

răsare înaintea tuturor stelelor, și e mare și frumoasă și une-ori par'că e o flacără. Ea e luceafărul nostru de seară și de dimineață. Fiind-că Venus e cea mai mare stea, după vederea, și e cea pe care o vedem mai frumoasă pe cer, și tot pe lângă soare, noi zicem că e fratele soarelui și al lunii. Abia apune soarele, și luceafărul iese; și dimineața, când apune luceafărul, iese soarele. El e steaua din cântec: »Câte stele sunt pe cer, toate până 'n ziua pier, numai luna cu o stea știe de durerea mea«. Intr'adevăr, când e lună plină, mai toate stelele dispar, că nu pot birui lumina cea multă a lunii, singură Venus se vede pe cer; tot așa în zori, când pier stelele una după una, și se face tot mai alb cerul, luna singură și luceafărul se mai ved călătorind spre Apus, ca o soră mai mare cu un frate mic.

Toate aceste gânduri 'mi-au trecut prin minte, uitându-mă la vorba scrisă. Frumos nume și frumoasă stea! Dar atunci — ierte-mă Dumnezeu — cum am ajuns noi să 'i zicem Duchului rău, Satanei, Lucifer?

Duchul întunecului să fie numit purtător și aducător de lumină? Necuratul să fie numit cu numele celei mai frumoase stele, cu al luceafărului, care aduce zorile și ne vestește biruința luminei și venirea sfântului soare?

Satana și frumusețea Satana și lumina!

Cum s'a întâmplat minunea asta? Cine 'i-a zis întâi și întâi Lucifer Satanei și de ce? Noi numim luceafăr pe un om mai presus decât alții. Mihail Viteazul a fost un luceafăr al neamului românesc, apostolul Paul a fost luceafărul creștinătății — și Satana al cui luceafăr e? Îi zicem luceafăr și lui, dar cum și de ce?

Încercătura asta a făcut-o Biblia, vreau să zic acei ce-au tălmăcit și tălmăcesc Biblia. Încercături de acestea au făcut ei mai de multe ori, și mai toate le au făcut din zelul de a împăca testamentul cel nou cu cel vechiu.

Apostolul Ioan în Apocalips (Cap. XII) descrie lupta pe care a purtat-o Arhanghelul Mihail cu grozavul șerpe, care este Diavolul și Satana. Mihail cu cetele sale a biruit pe șerpe și pe ângerii lui și 'l-a aruncat din cer pe pământ ca pe toți ângerii lui.

Asta este fundamentul credinței noastre în căderea ângerilor, credința că dracii sunt ângerii răsvrâțiți și aruncați din cer, ear' vâtaful lor este »bălaurul cel mare, vechiul șerpe, care se cheamă Diavolul și Satana«.

Ioan însă nu numește pe acest Satana nici cum altfel decât »bălaur« cu chip de șerpe. De Lucifer nici pomeneală. Îl numește draco, ceea-ce latinește însemnează șerpe, sau așa un fel de animal cu chip de șerpe și cu aripi, vrsând foc și apă pe nări, deci tocmai cum ne închipuim noi bälaurul.

Atâta. Că Necuratul ia chip de șerpe, asta a spus o și testamentul vechiu, în cartea facerii, când șerpele a înșelat pe Eva. În testamentul vechiu însă nu se pomenește de draci nicăiri. Acolo la început, se vorbește de șerpele ispititor, dar după aceea cât e Biblia de mare nu se mai vorbește nici de șerpe, nici de duhul rău, căci într'adevăr Judeii n'au avut credința în draci și duchuri rele.

Abia târziu, după întoarcerea Judeilor din robia Vavilonului, încep a vorbi despre Satana, care e »protivnicul, îndărătnicul și ispititorul«.

Acum, din întâmplare profetul Isaia (Cap. 14) vorbește despre Vaviloneni și — ca omul amărit și plin de furie pe cei ce-'l asupresc — își varsă focul și profetește căderea puterii Vavilonului. Și zice așa, vorbind despre ce va fi:

»Cum ai căzut tu din cer, lucefero, stea mândră a dimineții«. Acest lucefăr, se înțelege, era Vavilonul, care pe atunci era împărăție mare și puternică și supăra cu puterea ei volnică pe toate popoarele mai mici, le făcea răboai, le robea, le făcea nedreptăți. Și era fudul Vavilonul de puterea sa, și se credea nebiruit. Și mai zice Isaia tot despre Vavilon:

»Aruncat-ai fost la pământ tu călătorul popoarelor: Căci în inima ta zis-ai: Sui-mă-voiu la cer și tronul mi-'l voiu pune mai pe sus decât stelele lui Dumnezeu, sui-mă-voiu pe înălțimile norilor și asemenea voiu fi cu cel Prea Înalt! Dar' eată, în adânc te-au aruncat, în cea mai întunecoasă groapă. Cei ce te vor vedea mira-se-vor de tine și vor zice: »Acesta este, care făcu să tremure pământul? El e cel ce surpă împărățiile, cel ce face lumea ca un pustiu și doboară cetățile lumii? Acesta e cel ce nu dă drumul acasă robiiilor de el?«

În toate aceste e vorba numai de Vavilon, cum era el atunci și cum ar fi voit Isaia să fie. În versul din urmă e vorba și de Judei: erau robi ai Vavilonului care nu voia să le dea drumul acasă.

Vorbele lui Ioan din Apocalips, că șerpele bälaur a fost aruncat din cer în cea mai întunecoasă groapă, se potrivesc cu vorbele lui Isaia că »luceafărul a fost aruncat din cer, în adânc, în groapa cea mai întunecoasă (în iad)«. Cu toate, că ei doi vorbesc de două lucruri felurite, unul de Satana, de șerpe, ear' altul de Vavilon, de »luceafărul între popoare«, tălmăcitorii Bibliei au apropiat lucrurile și le-au făcut unul. Astfel numele Lucifer (adecă luceafăr) pentru Satana a fost luat de Isaia.

Apostolul Ioan nu spune nicăeri, că șerpele-bälaur ar fi avut și chip de om preste măsură de frumos. Dar' dacă odată 'l-au numit, mai târziu, Lucifer, trebuia ca luceafăr și ca ânger să fi fost foarte frumos, și așa e credința noastră, că Lucifer e pe atâta de urât astăzi, pe cât de frumos a fost înainte de cădere.

Toți creștinii îi zic Lucifer pentru-că s'au luat după limba latinească.

Vreau acum să vă spun, că toate aceste lucruri, cu vorbele lui Ioan și Isaia și apropierea între ele, nu sânt băgările mele de seamă. Eu le-am citit în scrierile sfântului Augustin, într'o carte numită »Despre religionea cea adevărată« (I. 13) și știu că tot el a mai scris acest lucru într'altă carte »Despre împărăția lui Dumnezeu«.

Nu știu dacă el a fost cel dintâiu, care a băgat de seamă lucrul acesta, dar' știu că pomeneș de el și alți sfinți părinți și scriitori, și Grigorie-cel-Mare și Grigorie Nazienzeanul și oțiar Ioan Gură de aur.

»Albina«.

G. Coșbuc.

Cassa de ajutorare.

(Urmare).

Asigurarea servitorilor economiei.

Am mai spus-o, că stăpânii sînt îndatorați să plătească pentru fiecare servitor pe seama cassei o taxă de 1 coroană 20 bani la an. Pentru suma aceasta servitorul la casă de nenorocire va fi ajutat. Stăpânul e îndatorat a plăti taxa aceasta de 1 coroană 20 bani. Stăpânul poate face însă și mai mult pentru servitorii lui: dacă vrea îi poate înscrie pe cheltuiala lui în orice grupă ca membri ordinari. Dacă stăpânul se obligă, că va plăti însuși taxa de membru pentru servitor, cassa va administra deosebit taxele aceste și le va scrie în favorul servitorului numai atunci, dacă acesta a servit la stăpân 10 ani sau dacă în vremea aceasta a devenit neputincios ori moare.

Dacă servitorul nu împlinește zece ani la stăpân, acesta are drept de-a reține libelul lui de membru până ce în decurs de 8 zile dela ieșirea din slujbă nu-i răsplătește o parte cel puțin din taxele plătite. Cu cât stă servitorul mai mult la un stăpân, cu atât mai puțin trebuie să plătească din bani. Dacă nu împlinește nici doi ani, are să plătească toți banii. Dacă însă a împlinit 2 ani, plătește numai 60 procente din suma plătită; dacă a împlinit cel puțin 4 ani, are să plătească numai 30 procente și slujind 6 ani, numai 15 procente. Ear' dacă servitorul nu împlinește nici 10 ani de slujbă, nici nu-și rescumpără taxele, tot ce a plătit stăpânul rămâne în favorul său și în decurs de un an are dreptul să-și asigure cu suma aceasta alt servitor.

Vom înțelege mai bine lucrul dintr-o pildă. Să zicem, că stăpânul își înscrie servitorul în grupa primă, în care se plătesc 10 coroane și 40 bani la an. Acum dacă servitorul, pe care stăpânul l-a asigurat de bună-voie, a împlinit 6 ani în slujbă, stăpânul a plătit în locul lui în anii aceștia de tot 62 coroane și 40 bani la cassă. În cazul acesta libelul de membru numai așa poate fi al servitorului, dacă va

plăti din ei 15 procente înapoi stăpânului, adică 9 coroane și 36 bani. Acum se pot ivi două cazuri. Sau replătește sluga banii acestia, sau ba.

Dacă va răplăti suma de 9 cor. 36 bani, capătă un libel de membru, după care, dacă mai plătește taxa patru ani regulat, are drept de pensie, dacă ar deveni neputincios, ear' dacă se mută la alt stăpân, stăpânul nou poate plăti taxa, dacă vrea. Dacă însă n'ar avea loc, banii nu se pierd, de oare-ce cassa îi va plăti după moarte familiei lui.

Cazul al doilea poate să fie, că servitorul nu plătește procentele de 9 coroane și 36 bani.

Dacă servitorul, care-și părăsește locul, nu-și rescumpără libelul de membru, stăpânul are drept să-și asigure servitorul cel nou astfel, ca să scrie toate taxele plătite până atunci în favorul celui nou. Va să zică stăpânul nu pierde de loc, căci pentru servitorul nou nu trebuie să plătească nimic în vreme de 6 ani.

Nu e îndatorat nici un stăpân să-și asigure astfel lucrătorii, cel înțelept va face-o însă și fără silă.

Stăpânul, care-și înscrie de bună-voie servitorul de membru la cassă, poate nădăjdui cu tot dreptul, că va căpăta servitori buni, harnici, statornici și credincioși, căci de sine se înțelege, că și servitorul acolo se trage mai cu drag, unde vede, că oamenii se îngrijesc de starea, de fericirea și bătrânețele lui.

Despre membrii fondatori.

Membru fondator e cel ce plătește în cassa de ajutorare odată pentru totdeauna 50 coroane. Membrul fondator se înscrie din îndemnul dragostii față de de-aproapele și nu pentru-că ar voi să capete ajutor dela cassă. Se înscrie omul, pe care l-a binecuvântat Dumnezeu cu atâta, încât poate să facă fapte bune și frumoase spre fericirea celor mai săraci. Cassa noastră are și până acum mai mult decât o mie de membri fondatori. Membrul fondator își poate plăti taxa fundațională și protopretorelui (fisolgăbirău), sau o poate trimite chiar de-a dreptul și direcției

centrale, care pentru faptul acesta frumos îl va distinge cu o diplomă. Membrul fondator are parte în administrarea cassei și drept de vot în hotărîri.
(Va urma).

PARTEA ECONOMICĂ.

Creșterea vițelilor.

Trebue să mai vie și câte un an rău economic, din care să mai învețe și economii a purta o economie mai înțeleaptă, pentru-că în anii cei buni unii nu se mai gândesc și la ziua de mâine sau la viitor cum se mai zice.

În adevăr, că o parte din economii nostri s'au dedat a învăța mai mult din pățania lor proprie, decât din altora. Astfel ajung apoi să se convingă și ei despre însemnătatea proverbelor: »Învățătura e pe bani« și »Doamne dă-mi mintea Românilor cea din urmă«.

Care va să zică »mintea cea din urmă« la unii economi le vine de regulă după-ce au pățit cutare sau cutare daună în afacerile lor economice, ceea-ce pe lângă puțină cumpănire sau chibzuire ar fi putut și încunjura.

O bună cumpănire și chibzuire se recere pentru econom și la creșterea vițelilor, de oare-ce dela acestia atîrnă în cele mai multe cazuri viitorul economiei sale. Dacă economul nu va ști alege vițelii cei mai buni, pe cari să-și țină și crească pentru economia sa, dacă nu-i va ști îngriji cum se cade: atunci în loc de dobândă, de regulă se va alege cu oare-care daună, după-cum am zis și mai sus.

În privința creșterii vițelilor nu trebuie să alege nime peste țeri și mări, ca să afle pilde bune și vrednice de urmat, de oare-ce mai în fiecare sat se află câțiva fruntași, cari pot să mulțumească buna lor stare materială numai creșterii vițelilor și a vitelor peste tot.

Vițelii, să ne fie îngăduită asemănarea în cazul de față, sînt ca și copiii. Dacă se nutresc și îngrijesc cum se cade până sînt mici, odată cresc și se fac mari, ear' la din contră numai tînjesc și rămân niște zăporiți. Cine ar sta

Țiganul la vînat.

Un Țigan, te miri cum naiba,
Dă pe cale d'un pistol,
Și în grabă ridicându-l
Hait! că el îi vînat.

— »Auleo! călca-m'ar vaca,
»Zice atunci: ce n'am gândit,
»Că eu azi din căldărar,
»Din ciurar, din lăcătar
»Să ajung pușcaș vestit.
»Acum fugi! fugi sărăcie!
»Că m'am băgat în domnie —
»Jos căldare din spinare,
»Ș'apoi și tu spoitor,
»Că acuma-s vînat.
»D'auleo! când viu din codru
»Cu vînatul în spinare
»H'aci lup, dincoaci — vre-o hulpe,
»Și vr'un urs dahăia mare,
»Pui tot satul în mișcare.
»Atunci să-i vezi nene, Români!

»Cu pismuri cum se scoală,
»Da eu — le arăt numai pușcuța
»Și pe toți îi bag în boală«

Și săltînd astfel Țiganul
Hop! și pleacă la vînat,
Nu-l ști suflet — decât satul,
Cînd spre codru a plecat.
Și cum mergea voios spre codru
Înarmat cu »pușca« 'n spate
Chiuia, făcea o treabă —
De mai sta să — dee 'ntr'alte.

— »Vai săracii epurii,
»Dac'ar ști — cum ar fugi,
»Ba și lupu și cu hulpea
»Ar urla de groaza mea.
»Și zău par'că 'mi vine milă
»Să le pușc — fără de vină,
»Dar' n'am ce face că-i pedeapsă
»Bag-samă de Dumnezeu —
»Și-am să pușc tot, mic și mare
»Aci nu umblă ertare«.

»Da zău și Dumnezeu drăguțul
»Ce mai om ș'o mai aflat —
»Tocmai meșter de vînat,
»Da să'l fi pus pe sîntu Petru
»Ori pe Bucur la vînat,
»Ar fi stat cu pușca 'n codru
»Și s'ar fi tot măriat.
»Dară eu, — hai ce mai om sînt,
»Cum rar aflî pe pămînt,
»Înalt, voinic colea și mare
»Ce nici o frică 'n piele n'are,
»Fie hulpea cât de mare,
»Toat'o 'mbuc la o mîncare«.
Și-ajungînd cu »pușca« 'n spate
Lîngă codrul cu noroc,
Te miri ce-i trăsnește 'n minte,
Că deodată stă pe loc.
Caută 'n dreapta, — caută 'n stînga,
Cînd la codru ce 'nverzia,
Ba se scarpină în ceafă,
Și încet cam mormăia:
— »Pușca-i bună, să sloboade
»Și la cale aș fi cu toate,
»Numai hasta bat-o noru,

încă la îndoeală în privința acestei asămănări, n'are decât să se uite nițel împrejurul seu în vieța practică de toate zilele și îndată se va convinge despre adevăr.

— Indată după fătat vițelul trebuie așezat la un loc călduros și pe un așternut proaspăt și curat, pentru-că cum e atunci ud, dacă apucă să răcească, ușor se poate bolnăvi, așa că toată grija, ce s'ar întoarce după aceea pentru tămăduirea lui, poate să fie de prisos.

În cele dintâiu două săptămâni, dacă vițelul nu se poate lăsa tot lângă vacă, ca să sugă când vrea, trebuie lăsat pe zi ca să sugă de cât 5—6 ori, dar' nu mai mult ca 5 minute, de oare-ce dacă sugă prea mult nu poate mistui și se bolnăvește. Dacă vaca are cumva mai mult lapte, decât poate sugă vițelul, prisosul se mulge încă înainte de a se slobozi la vacă.

După două săptămâni vițelul se sloboade numai de câte trei-ori pe zi ca să sugă și anume: dimineața, la amiază și seara. După trei săptămâni putem pune înaintea vițelului și câte o mână de fân, ca pe încetul să se dedea și cu un nutreț mai tare și ca să poată rumegea, de oare-ce până când sugă numai lapte, nu-și poate face rumegătura.

În unele economii mai mari după 5 săptămâni vițelii se întarcă cu totul dela vaci, ear' laptele, ce li-se mai dă după aceea, se toarnă în niște troci anume făcute, de unde se învață a-l bea. Până când se dedau cu beutul aceluia se îndesă cu nasul în lapte și li-se întinde degetul cel mare, cu care se amăgesc, ca și cu țigă de la vacă, așa că cei mai mulți se dedau apoi și cu acest mod de nutriție deja după două zile.

Pentru o asemenea nutriție se recer de regulă pentru un vițel câte 8—9 litri de lapte pe zi. Laptele trebuie să fie așa de cald, cum se mulge dela vacă. Dacă nu avem asemenea lapte, atunci putem încălzi de cel rece până la temperatura de 35° C.

Cu cât crește vițelul și începe a mânca și nutreț mai tare, cu atât i-se scade tot mai mult și porțiunea de

lapte, așa că după 3—4 luni se poate întărca cu totul. Întărcatul nu trebuie să se facă dintr'odată, ci treptat, până când adecă vițelul își uită cu totul de mamă-sa și de supt.

La vârsta de șase săptămâni vițelul se poate lăsa și numai de câte două-ori pe zi ca să sugă și anume: dimineața și seara; la vârsta de două luni se poate lăsa și numai odată seara, ear' la vârsta de trei luni se poate lăsa și numai la două zile odată. În modul acesta se pot întărca foarte ușor vițelii dela vaci.

Cel mai bun nutreț uscat pentru vițelii până la vârsta de un an este fânul cel vechiu. Pe lângă acesta se mai recomandă și ovėsul, apoi țărițe sau făină cu napi de nutreț, care trebuie tare bine mărunțiți înainte de a li-se da de mâncare.

Înainte de a ajunge vițelul vârsta de un an, nu e cu scop de a se nutri numai cu iarbă, de oare-ce în asemenea cazuri sau capătă așa numita „burtă de paie“, care apoi îi trage de regulă la pământ și rămân burtoși, sau că se pot chiar și călbeji. Iarba, care și-o adună vițelul din pășunit, nu e stricăcioasă, ear' aerul proaspăt și curat din câmp îl întărește întocmai ca și pe copiii dela sate, cari de când se desprimăvărează până toamna târziu pe trec mai mult pe afară prin aer curat.

Ori-cât de mult le-ar plăce vițelilor un fel de nutreț, nu trebuie să le creștem porțiunea aceluia în dauna celorlalte soiuri de nutrețuri. Cu deosebire să ne ferim a crește porțiunea nutrețului de napi și cartofi, de cari de regulă numai se umflă, le crește pământul mare și rămân cu creșterea îndărăpt.

Este de lipsă ca vițelii să se tunză de câte două-ori în anul prim și anume: odată pe timpul suptului, ear' a doua oară după-ce s'au întărcat. Prin aceasta lucrare înlesnim oare-cum evaporarea materiilor nesănătoase din trup, pământul crește după aceea mai frumos și scăpăm totodată și vițelul de paraziți, ce s'ar pute încuibă pe trupul lui.

Dacă se ține vițelul de prăsilă, anume ca vacă de lapte, atunci trebuie

să-l esaminăm bine încă de când e mic, că oare întrunește toate recerintele acelea, de cari noi avem lipsă? Apoi să ne tragem puțină socoteală, că părinții dela cari se trage au fost și ei sănătoși și tari sau numai niște mărunțoage de vite. Numai după-ce am făcut aceasta, să ținem vițelul de prăsilă, ear' în cazul contrar trebuie să-l vindem.

Dacă vițelul se ține ca vită de lucru, atunci trebuie să-l esaminăm bine trupul și anume: ca acesta să-i fie bine dezvoltat și oțelit, ca astfel să poată suporta cu ușurință toate greutatețile și poverile, cari sunt legate de economia câmpului, ear' de cumva nu ar întruni recerintele acestea, atunci mai bine facem, dacă-l vindem încă de mic.

Acestea sunt câteva din recerintele cele mai însemnate pentru creșterea vițelilor; recerinte pe cari economii mai bătrâni nu aveau lipsă ca să le știe, de oare-ce pe timpul acela economia vitelor, ca și a câmpului, erau tare rămase înapoi. Astăzi însă am înaintat pe toate terenele vieții practice. Oamenii nu mai călătoresc ca atunci cu săptămânile și lunile dintr'o țară în alta, ci numai în decurs de câteva ore sau zile, ba unii nu mai călătoresc pe pământ, ci zboară ca paserile în aer. Prin urmare trebuie să înaintăm și noi pe terenul economic, căci de vom mai rămâne tot »după-cum ne-am pomenit«, cât mai curând o să ne convingem, cum o să ne ia pe dinainte concurența străină chiar și cu privire la economia vitelor.

Ioan Georgescu.

Despre darurile urzicilor.

Toți mâncăm aceste buruieni, mai cu seamă când încep să răsăre primăvara, fie gătită cu carne, fie de post, dar' mai nimeni nu cunoaște proprietățile lor folositoare.

Urzica este o plantă, ce crește cu îmbeșugare prin locuri părăsite, pe lângă garduri, prin livezi și aiurea; darul ei de-a face pe piele o arsură dureroasă întovărășită de mâncărime, se datorește unor peri subțiri și găuriți, cari dau în o mică bășicuță, la rădă-

»De-ăr fi codru că ogoru —
»Fără fagi și fără tufe
»Aș pușca de-ăr fi minune;
»Dar' așa... zău că-i ciudat
»Să te bagi după vână,
»Căci prin codru așa frunzos
»Zău că-i cam primejdios
»Nu ști ce-i — Doamne ferește
»Ce gadină te 'ntâlnește
»Și cum nu vede pe nime —
»Ce zici... ba sare la tine.
»Hm! nu-i glumă, poți gândi
»Că codru-i codru coala mare
»Și cum zic numa-i simți
»Când te 'ncarcă de spinare«.

Acum sta pe gând Țiganul,
Cum să-și facă plan pe plac,
Știți cum face vânătorul,
Când i frică la vânat.
Sta cât sta, se socotea,
Pân' ce 'n urmă 'mi-o găcea:

— »Ahaha! ean' stăi pe loc
»Și ascultă sfat noroc —

»Uite sfatul, uite-l cum,
»Dă-te 'n margine 'ntr'o tufă
»Și de vezi lucru nebun
»Să 'mi-o poți tuli la fugă«.

Tupilat Țiganu 'n tufă
Și pândind după noroc, —
Mai jura, că-i făcătura,
Că epuri nu es de loc,
Că sta, și-a stat, și-a tot ochit
Dar' nimica n'a eșit. —
Dar' las' de nu-mi păcălea,
Că sta 'n loc și mi-i chema:

— »Dragii tetii iepurași
»S'ai pădurii ingerași,
»Ești afară, fiți cuminte
»C'a vint tetea cu plăcinte
»Haidați puii tetii zău,
»Că de nu, vè pare rău«.

Și cum tot chema Țiganul
Se ivi un șorecel,

Țiganul cum mi-l zări
Sta uimit până-i vorbi:

— »O! iepuraș frumușel,
»Tu îmi pari prea tinerel,
»Du-te puiu tătii 'n casă,
»Spune-i tată-to să iasă,
»C'am adus o traistă plină
»Tot cu pită și slănină
»Și scoverzi de hele bune
»Și rachiu coala de prune«.

Cum Țiganul i-a tot spus
E de crezut că s'a dus, —
Acum sta să se ivească
Cel mare, — cum a poftit,
Da vezi, nene — acum odată!
Ce noroc l-a nimerit,
Că vehi din întemplantare
Un urs mare cât un brad,
O sormanul Cula... Doamne
Bucuroș ar fi sburat.
Dar' bietul cât l-a zărit
Cât zici hop — a 'ncremenit,

cina lor, plină cu un fel de apă arzătoare. Acești peri dacă se rup în piele, lasă puțin din apa arzătoare, care e plină de mîncărici. Această buruiiană în vechime se bucura de mare trecere, fiind folositoare în mulțime de boale.

D-rul Agner de Stokholm a găsit, că urzica mai are și mult fer și tanin, și prin urmare ar fi foarte bună în leucirea lipsei de sânge (anemiei). În adevăr el a încercat la un mare număr de bolnavi, cîpătînd leuciri a sîngelui stricat, care duce pe un tîner la sfîrșit rîu.

La coriu sau pojar (rugeolă), cînd roșeața întîrzie ca să iasă, sau nu a ieșit bine, vestitul Dr. Trausseau dela Paris sfătuește ca să batem cu urzici pielea bolnavului de 2 sau 3-ori pe zi, și va face minuni, ușurîndu-i și tusea și năduful. Poporul mai întrebuițează urzici și la încheieturi (reumatism) și cele mai de multe-ori îi folosește.

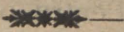
Mustul din urzici este un leac popular foarte bun contra treapădului și scurgerilor de sânge, cîte 50—150 grame pe zi, luat mai multe zile de-arîndul. Mustul din urzică a fost întrebuițat cu bine în contra bubelor și pistruiilor cîte jumătate de gram pe zi.

În fine rădăcina de urzică se mai poate întrebuița cu folos și contra căderii părului, întrebuițînd 200 grame rădăcină de urzică, tăiată mărunt și fierbîndu-o bine cu un litru apă și jumătate litru oțet, ear' după-ce s'a răcit se strecoară, și cu această apă se freacă bine capul în fiecare seară, înainte de-a se culca.

Fiertura de urzică mai este bună și la spălarea rănilor și a bubelor. Eată deci cum o buruiiană așa de cunoscută are atâtea leacuri în sine la atâtea boale, și bună prin urmare chiar gătită ca mîncare.

Întrebuițarea e ușoară, puțin costisitoare și de folos.

— Alb — Dr. Constantin An. Macri,
Foltești-Covurlulu.

Dar' tot striga crezînd că-i lipsă
De curajie — la frică:

— »Hohaho! fugi! fugi creștine,
»Că-s cu pușcă și-s pușcaș,
»Cu scrisori dela oraș.
»Auleo! nu ncepe așa
»Că-s puternic — pot pușca
»Uite pușca,.... nu veni
»Că te npușc de poți muri,
»Și decât să mai umblăm
»Pe la legi, la advocați,
»Hai mai bine ne mpăcăm
»Și să fim ca doi fărtați«.

Ursul meu precum se pare
Să nvol la împăcare,
Șașa bine se mpăca
De Tiganul tot sbera:

— »Auleo!! destul, fîrtate
»Că doară nu ne-am certat, —
»Stai!! ean stai să ne certăm
»Ș'apoi să ne încăerăm«.

Ursul nici că-l auzia,
Ba-l stringea -- și-l întindea,

Dela societățile noastre.

— Societatea de cumpătare din Babța. —
— 20 Faur 1903.

»Societatea de cumpătare« din comuna Babța și-a ținut la 15 Februarie 1903 n. a zecea adunare generală, la care au participat toți oficialii, membrii comitetului și un număr însemnat al membrilor societății.

Președintele Petru Pop, preot local, prin o vorbire interesantă, în care face istoricul »Societății de cumpătare«, arată totodată folosul societăților în genere, și al societății acesteia în specie, desfășurînd, că numai cu oameni trezi se pot duce la îndeplinire lucruri bune și folositoare, ear' poporul progresează atât moral, cât și material-minte, după cari declară adunarea deschisă.

Vorbirea președintelui fu ascultată cu viu interes și cu urări de »să trăească«.

Din partea secretarului, dlui Gavriil Aluașiu se cetește raportul comitetului despre activitatea sa din anul 1902. A fost ascultat cu atențiune și i-s'a exprimat mulțumită protocolară.

A urmat pe baza §-lui 9 din statute alegerea oficialilor și membrilor comitetului. Cu unanimitate s'au ales de oficiali următorii: 1. on. d. Petru Pop, preot local, de președinte; 2. Gavrilă Șimonca și Ioan Pop Gl. de vicepreședinți; 3. Gavriil Aluașiu, învăț. pensionat, și Ioan Talpoș, învăț. local, de notari; 4. Alexă Mihoc, de cassar, și Alexă Crișan, de controlor. Membri în comitet: Onuț Deac, Ioan Buda, Stefan Blidar, Vasile Buda, Chirilă Deac și Teodor Pop Gl.

S'a esmis o comisiune de 3 în persoanele Gavriil Aluașiu, Vasile Buda și Alexă Mihoc pentru revidierea raționinelor cassarului, raportîndu-se adunării generale că »Soc. de cumpătare« are: 1. Un fond de bucate de 394½ merțe mari de mălaiu și 2. Un fond banal de 188 coroane 30 bani. Mălaiul nefiind încă bine uscat nu s'a putut încassa.

Adunarea generală ia spre plăcută știință, hotărînd, ca cassarul vechiu

Ba-l sucea — și-l prohodia

De credeai că naiba 'l ia.
Și cum tot 'l-a împăcat
Și 'l-a strîns, 'l-a măsurat,
Te miri cum mi-s'a scăpat,
C'asa fugă mai călca
Nu altcum,.. da scăpăra,
Tot strigînd în gura mare,
Căci credea că ear' mi-l are:
— »Auleo!! Tată din cer
»Acum scapă-mă că per,
»Și mă fă din vînat
»Înger de hăl — sburător,
»Las'-o 'n draci pușcă -- vînat —
»Că amar m'a scărmanat«.

Em. Suci, inv.

Vaca Sasului.

Un Sas, care-și perdusa vaca se întîlnește cu un Român și-l întrebă: Ni crez moi Rumnnie, n'ai vozut vacu al nostru? Chite odată alb, chite odată negru; pic alb coadă la el; cu țînghi linghi la grumaz și cu vițelu, chit mumă-ta di mare.

Marian S. Ungur.

Teodor Pop Gl. până în 30 Martie v să încasseze bucatele predându-se nou-lui cassar Alexă Mihoc atât bucatele cât și banii pe lângă cuită, împuternicînd comitetul a-i da absolutor.

S'a înscris de membri noi: stimata doamnă preoteasă Veronica Pop n. Laslofi și Georgiu Pop, student de a VII. clasă gimnasială din Beiuș.

În adunarea generală s'a adus hotărîrea, ca la finea anului 1903, cînd se vor da dividendele și se vor da ajutoare membrilor săraci cu purtare bună, să se încasseze toate bucatele, cari eară se vor da pe la membrii societății și pe la nemembrii cu purtare bună.

Mulțumiți până în adîncul inimei de progresul ce-am făcut atât moral, cât și material, prin un cuvînt de încheiere al dlui președinte la 5 ore seara ne-am depărtat pe la ale noastre.

În cele următoare dăm și

Raportul

comitetului »Societății de cumpătare« din Babța despre activitatea sa din 1902, cetit în adunarea generală dela 15 Februarie 1903 st. n. de secretarul și inv. în pens. dl Gavriil Aluaș.

Onorată adunare generală!

Ne simțim fericiți, că putem ține cu îndestulare și mîndrie a X-a adunare generală a »Societății de cumpătare«.

Fiecare dintre membrii acestei societăți își știe datorințele, ce le are față de aceea. Dară nu e destul a ști numai ce e de făcut, ci trebuie a-și împlini datorințele cu toată sfințenia, ca făgăduința noastră dată înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor să fie dreaptă și fără muștrare de conștiință.

Sîntem la începutul unui an nou, datori sîntem în adunarea generală de azi a da seamă asupra activității noastre din anul trecut, ca stimații membri să afe starea morală și materială a »Societății de cumpătare« a noastră.

1. Starea morală sau cum am zice: purtarea membrilor »Societății de cumpătare« cu puține abateri a fost bună, ce le poate servi spre laudă.

Membrii conștii de datorința lor dumnezească și în sîrbători petrec în jurul familiilor lor sau la alt vecin știutor de carte, care le cetește despre lucruri bune și folositoare.

Ne stau la îndemîna opurile: 1. Higiena populară. 2. Insoțirile de credit etc. de Dr. A. Brote. 3. Veterinarul popular sau învățatorul practic. 4. Vinuri de poame. 5. Societăți de cumpătare, îndreptar practic pentru întemeierea lor, de Gavriil Aluaș, învățator pensionat și secretarul acestei societăți. 6. Sfaturi asupra sănătății copiilor din biblioteca »Societății de cumpătare«, precum și felurite opuri din biblioteca »Societății junimei« locale.

Onorată adunare și iubitorilor membri! Cei mai mulți sînteți știutori de carte, cetiți acele opuri, ca să vă luminați.

Numărul membrilor e de 130, cu cei înscriși la adunarea generală din 2 Martie 1902, cari sînt: Andreiu Tomșa, Ioan Tomșa, Petru Ardelean și Alexă Mitre.

(Va urma).

SFATURI.

Curățirea pălărilor de pislă se face prin frecarea cu soluție de amoniac, bicarbonat de natriu, sau cu apă de sodă, prin ajutorul unui burete curat observându-se însă a nu se uda prea tare pălăria.

Petele de pe pălării se mai spală și cu petrol, în care caz ele se țin apoi la aer curat pentru ca să dispară mirosul de petrol.

Lămâile. În multe cazuri, în loc de medicamente, se pot întrebuița cu un oare-care succes lămâile.

Așa d. e. se poate prepara o baie foarte plăcută în chipul următor: Se storc 3—4 lămâi în apă, ce se lasă să stea o jumătate de oră în baie, pentru ca sucul lămâilor să se poată amesteca bine cu apa. Impresia de răcoare, ce o face această baie, care înmoaie în mod plăcut pielea corpului, este în adevăr surprinzătoare. În India-vestică, lămâia adese-ori e întrebuițată în loc de săpun. Indigenii de acolo, când voesc să-și spele mâinile și-le udă cu zamă de lămâie, apoi le bagă în apă, le freacă bine și mâinile lor se curată perfect.

Lămâia mai are o influență neprețuită asupra pielii obrazului. Câteva picături turnate în apa de spălat fac să dispară petele grase și fac pielea moale și trandafirie.

Înainte de culcare, cine se freacă pe față cu puțin suc de lămâie, lăsând ca acest suc să se usuce, apoi scapă de micile coșuri ce se ivesc pe față mai cu seamă în timpul verii, ear' pielea dobândește o frăgezime extraordinară. Continuându-se acest procedeu, pielea rămâne în aceeași frumoasă stare, dacă nu cumva intervin alte boale.

Lămâile mai sunt bune apoi pentru îngrijirea dinților. Câteva picături într'un pahar de apă pentru clătit gura influențează puternic asupra mucoaselor și le fac mai rezistente.

Spălându-se părul capului cu o astfel de apă, dispăre mătreața, ear' părul devine mai moale și mai des ca mai nainte.

Știri economice, comerc., jurid., industr.

Tîrg de vite de prăsilă va fi în 12 Martie n. în Sighișoara. Se vor împărți și premii în valoare de 800 cor. Taxa nu se vor plăti în tîrg. Premii vor căpăta numai aceia dintre economi, cari vor dovedi cu atestat, că vite e proprietatea lor de cel puțin $\frac{1}{4}$ an. Pașaportul de vite trebuie adus.

Mlădițe de caise mari pentru altoit se caută din partea dlui Nicolae Iosif, învățător în Aciliu (p. Săliște, comit. Sibiu). Cel-ce are de dat, să se înștiințeze, căci e vorba de-a le folosi în grădina școlară.

Import de vite. Secțiunea Reuniunii economice săsești din Bistrița și-a luat în programul de lucru și răspândirea rasei de vite Pinzgau. În urma unui apel, membrii reuniunii au comandat 64 de vite, cari au fost cumpărate de 3 bărbați de încredere. Vitele

cumpărate au sosit deja și în zilele acestea s'au împărțit între membri îndată după descărcarea de pe tren. Vitele sosite sînt frumoase. Vițelele costă dela 60—200, junincile dela 210—280, ear' vacile dela 260—440 cor., fără spesele de transport. Un al doilea import de vite se va face în decursul lunii Aprilie.

Armășari au fost distribuiți în comitatul Sibiului în modul următor: Alțina 5, Brad 3, Marpod 4, Gârbova 2, Nocrich 3, Slimnic 3, Vurpăr 3, pretutindeni cu taxa de 4 și 6 coroane, Șura-mică 2 cu câte 6 cor., Apoldulmare 3 cu câte 4 cor., Sibiu 5 cu câte 16, 4 și 6 cor., Șelimbăr 2 cu câte 6 cor., Jina 3 cu câte 2 cor.

„Albina“. În ședința sa din 26 Febr. n. Direcț. instit. de credit și de economii „Albina“ din loc a stabilit bilanțul anului de gestiune 1902. Beneficiul net realizat în anul expirat se cifrează cu 263.124 cor. 30 bani, ceea ce corespunde unei rentabilități de 22%, a capitalului social de 1.200.000 Revirementul casei a fost de 85.771.950 cor. 30 bani. Direcțiunea va propune adunării generale, convocată pe 21 Martie a. c., dotarea fondului de rezervă al societății cu 22.771.98 cor.; al fondului de pensii cu 16.000 cor.; — a da spre scopuri filantropice 17.300 cor. — și a recumpăra cuponul de dividendă Nr. 30, ca și în anul expirat cu 28 cor. egal cu 14%.

Din suma de 17.300 cor. destinată spre scopuri filantropice 4000 coroane, sînt l. rată din cele 10.000 cor. votate pentru fondul de clădire al catedralei gr.-or. română din Sibiu.

Dela băncile noastre. „Detunata“. Buoiu. Depun. 201.859, reserve 32.282, venit curat 9939 cor.

„Consum“, soc. com. Blaj. Din cauza cător-va neconștiențioși din personalul prăvăliei, societatea a suferit o pierdere de 3907 cor. Îngelătorii sînt prinși și dați pe mîna judecătorei, așa că societatea se va pute reculege.

„Corvineana“, Hunedoara. Reserve 48.909, depuneri 362.783, profit curat 16.906 cor.

„Dacia“, Orăștie. An. I. Capital social 100.000, dep. 152.631, venit curat 20.662. Din venitul curat s'au votat 740 cor. pentru scopuri de binefacere.

Pentru nimicirea insectelor stricăticioase a dat ministrul un nou circular, prin care dispune, ca lucrările de nimicire să se facă în prima jumătate a lui Martie și a doua a lui Aprilie. După-cum se spune dela stațiunea entomologică, anul acesta vor fi mulți gândaci de Malu Indosebi în comitatele Brașov, Făgăraș, Târnava-mare, Treiscaune și Maramureș.

Mlădițele de viie sînt anul acesta foarte rele, din cauza timpului nefavorabil din anul trecut, de aceea trebuie mare grijă la cumpărarea sadelor și a mlădițelor de altoit. E bine a se adăuga la comanda și vorbele „Condițiunile după usanțele ministeriale“, căci atunci se

pot da înapoi mlădițele rele. Cel-ce le-a primit cu posta și vede, că sînt rele, trebuie în cel mult 3 zile să cheme primarul și un jurat, ca să le la protocol, înștiințînd apoi pe vînzător. Dacă lucră astfel, nu rămîne de pagubă.

FELURIMI.

O broască țestoasă. Este știut, că broascele țestoase au o viață foarte lungă. Unele dintre ele ajung până la etate de 200 de ani. O interesantă confirmare a acestui fapt se anunță din Florida, în America. Un pescar de acolo a prins în riul Saint-Jean o broască foarte mare, care e cel puțin de 200 de ani. Pe țeasta ei s'a găsit gravate cuvintele:

»Prinsă în anul 1700 de Fernando Gomez în riul Sebastian și de-acolo adusă în marele Wekiwa«.

Marele „Wekiwa“ e numirea veche a riului Saint-Jean.

Deasupra inscripției era săpată marca Spaniei. În vremurile acelea Florida aparținea Spaniei.

Pescarul, care a găsit-o după două sute de ani, a adăugat lângă inscripția cea veche o altă nouă cu numele lui, cum și anul, luna și ziua, în care a prins broasca interesantă.

*

Femeea la popoarele sălbatice.

Cât de înapoiate sînt unele din popoarele sălbatice, se poate vedea și din împrejurarea, că la ele femeile se vînd. În Uga o femeie bună costă în general patru tauri, o cutie de cartușe și 6 ace de cusut. Se poate căpăta însă și mai ieftin. Exploratorul Wilton de exemplu și-a căpătat o nevastă foarte frumoasă pentru o păreche de papuci. La Carochii din California de obicei părinții cer pentru fetele lor $\frac{1}{2}$ salbă de scoice. Dacă însă fetele au o frumuseță deosebită, dacă sînt destoinice și mai știu coace și pâne de ghindă, pețitorii plătesc bucuros o salbă întregă de scoice. O damă cafră, după poziția socială a familiei ei, se plătește cu 2—10 vaci. Pentru o nevastă în New-York, trebuie să plătească doisprezece cai. În țeara Tatarilor femeia se cântărește cu unt, socrul samoied preferă cerbi, ear' Chisani indiani se mulțumesc cu puțin urez și cu o rugie (monetă). La Mișim, un om bogat are să plătească pentru nevastă-sa douăzeci vite cornute, un sêrac își poată căpăta nevastă și pentru un porc. În Timorlant cineva nu se poate însura, dacă nu poate da în schimb dinți de elefant. La Figieri este de ajuns un diute de chit. În Unyero îți poți căpăta o femeie pe credit. Vînzătorul o predă însă numai când se plătesce rata din urmă. La multe popoare din Africa, Asia și America, ginerile rămîne ca servitor la socri, cum a fost locob la Laban. Prețul i-se scade pe încetul din leafă, până o plătesce deplin. La sălbaticii din țeara Manțoni poți căpăta o femeie pentru două piei de cerb, ca pretutindenea însă și aici sînt risipitori, cari își vînd fetele și pentru o piele de cerb.

CRONICĂ.

Aniversarea liberării Vidinului. Municipiul din Vidin a sărbătorit în 12 Februarie, a 25-a aniversare a liberării Vidinului. Cum se știe, Vidinul s'a predat armatei române și comandantul glorios, căreia i s'au remis cheile cetății, a fost dl general Manu. Primarul Vidinului, Galaloff, a trimis acestui brav oficer următoarea caldă telegramă:

*Dlul general George Manu
în București,*

Excelență, cu ocazia aniversării a 25 de ani dela eliberarea Vidinului s'a oficiat azi un serviciu religios pentru ilustrul general Manu, cunoscut pentru eliberarea noastră, pentru prelungirea zilelor ferice ale M. S. Regelui Carol și ale tuturor acelor, cari trăiesc și au luat parte la lupta de lângă Smârdan.

Locuitorii Vidinului își aduc aminte cu entuziasm de victoriile glorioase ale armatei române și m'au însărcinat să exprim sentimentele lor de recunoștință către dumneavoastră și către întreg poporul românesc.

Primar Galaloff.

La această telegramă atîngătoare domnul general Manu a răspuns următoarele:

Dlul Galaloff, primar în Vidin.

Primesc acum telegrama d-v., prin care îmi faceți onoarea de a-mi comunica, că ați celebrat ieri, printr'un serviciu divin, a 25 a aniversare a liberării Vidinului. Am regretat, că n'am putut veni să asist în persoană la această ceremonie. Binevoiți, vă rog, domnule primar, a primi vtile mele mulțumiri pentru cuvintele măgulitoare conținute în telegrama d voastră, pe care nu voiu lipsi de a le aduce la cunoștința Maj. Sale Regelui și a ministrului nostru de războiu.

Toți Românii sînt fericiți de relațiunile amicale stabilite între Bulgaria și România.

General George Manu.

Un răsădit. Dl Aron Velcherea-nul ne trimite următoarea scrisoare: **Fraților români din America!** La apelul vostru de din Pittsburgh, 1 Febr. 1903, publicat în „Foia Poporului” nr. 8, din dor neastîmpărat, de a vă pute voi păstra religiunea, limba, naționalitatea și datinele străbune, și colo:

Peste țări și peste mări,
În străine depărtări,
Dela vetre și cămine,
Mult m'au mișcat pe mine,

ziceți că în apropiere, Vă aflați peste 200, Vă promit sincer, că până la prima Maiu a c., voiu depune 250 cărți de 17 cuprinsuri deosebite, din micile mele scrieri populare, ca să aveți fiecare câte una.

Din America. Cu câte greutate au să lupte Românii noștri duși la America, se poate vedea și din o scrisoare primită dela George Danciu, originar din Cahalm, care acum se află în Hobard, Indiana. El ne scrie între altele:

Eu am plecat din țeara mea în 18 Octomvrie 1902 și am intrat în America în 8 Noemvrie ducându-mă în munții Indianei, auzind, că pe acolo nu e atîta lume și oapătăm lucru. Am stat o săptămână fără lucru și apoi am intrat într-o fabrică foarte săracă, așa că după 2 luni și mai bine am fost siliți alții și eu să ne căuta altă pită și traiu prin Ame-

rica. Am stat fără lucru în Muncie aproape o lună de zile alergând prin toate fabricile, dar' toate sînt pline de voinici tot din Ardeal. Dat-am prin fabrica de fer, dat-am prin fabrica de hârtie și tot lucru nu se căpeta. Am fost silit a pleca mai înainte auzind, că în Hobard Indiana se căpeta de lucru; am și plecat și am plătit încă 5 dolari și 60 de cenți în bani de-ai noștri din Ardeal 28 de coroane.

Gândiam că se fie lume mai puțină, și este și mai multă ca de unde am plecat. Stam în toate zilele pe la poarta fabricilor și așteptam să vie cineva să ne ia în lucru, dar' și fabricile sînt pline, de îi dă din lucru afară, așa este viața de larnă prin America, dar' dacă va fi și la vară tot așa, apoi am fi mulțumiți a ne face cu ce veni acasă, nu se mai și împingem din neocazuri. Nu-i pe cum gândeam noi pe când eram acasă, că se plecăm în America, căci căpătăm pe zi 4 și 5 foreni. Adevărat este, că plata este așa, dar' e plină America de oameni din Ardeal și tot mereu vin, în toată săptămîna vine de câte do 8 ori vaporu cu câte o mie și jumătate de oameni, Sași, Slovaci de tot felul de nație și lucru nu merge. Nu vă gândiți fraților adese ori la America. Căci numai noi știm cum trăim și cum le împingem dintr-o zi în cealaltă. Ce viață amară am mai petrecut și cu călătoria; până am dat de valurile apei am petrecut noi bine și pe vapor, dar' după-ce am început a cuprinde mijlocul apei, a început vaporul a se legăna în tot chipul și vedeam, că nu ne mai țin nici picioarele să stăm; ne cuprinsese un betegug adânc; zău, ne gândeam că ce am făcut noi cu banii noștri de ne-am cumpărat boala în oase, căci mulți zăceau de gândeam, că este capătul de viață, și se rugau lui Dumnezeu neînțet să mai vadă odată pământul zvîntat, să nu-și dea trupul lor în adâncimea apei hrană peștilor.

Un grup de 12 sub ofițeri români, cari au luat parte la campania din 1877—1878 pentru independență, au luat hotărîrea, ca pe ziua de 15 Maiu să se ducă în corpore la capela română dela Grivița, spre a depune două coroane de stejar pe mormintele fraților căzuți pe câmpul de luptă, și o alta pe mormîntul camarazilor ruși. În acest scop, au făcut cerere ministrului de războiu, spre a le înlesni călătoria pe calea ferată gratuit.

Un lucru vrednic de imitat. Cetim în „Unirea”: Incepînd cu 1 Martie a. c. în fiecare Duminică după amiază, se vor ține predici catechetice servitorime de ambe sexele din Cluj. Câtă bucurie se va sălăslui în inimile acestor miseri și delăsași, cari în număr de peste 400 au părăsit vetrele părintești, privind lacrimile părinților, cari le spuneau să rămână cu frica Domnului și nepătați de tina orașului mare, când vor vedea, că și de sufletul lor se îngrijesc aceia, cari au datorință.

Om de 122 de ani. Într'un sat din Bosnia trăiește un om de cel puțin 122 ani cu numele Gligo Toșe Galici. Anul nașterii lui nu se mai găsește în matriculele bisericești gr.-or., la care aparține moșneagul. Se știe însă, că s'a înșurat pentru prima oară în anul 1802 și atunci era trecut de 20 de ani. Tatăl seu a murit în vîrstă de 80 ani, ear' mamă-sa în vîrstă de 125 ani. Moșneagul e sănătos, umblă singur și iute și are dinți așa de buni, că poate roade și coaja cea mai tare de pîne. Memoria lui încă e foarte bună: își aduce precis aminte de luptele cu Turcii în cursul veacului trecut, ca și cum luptele aceste s'ar fi petrecut numai ieri. Bătrînul n'a fost nici odată bolnav.

Furtuni îngrozitoare. Despre furtunile din Anglia se scriu următoarele detalii: Oroanul a ruinat mulțime de edificii și pe mare înoată o mulțime de coperișe aduse de vînt. În Athlona, vîntul a răsturnat hornul dela o fabrică, care a zdrobit întreg edificiul și toate mașinăriile.

Un tren accelerat, ajungînd la un pod, mașinistul a băgat de seamă că sîrmelile del' telegraf erau rupte și aruncate pe șine — A oprit trenul, — atunci însă vîntul l'a răsturnat. O mulțime de morți. — Cei cari au eșit de sub ruini au fost suflați de vînt în rîu. În Helinsad s'a prăbușit catedrala. În portul Schield, vîntul a lovit trei vapoare de olaltă cauzîndu le mari stricăciuni. — Sîrmelile telegrafice și de telefon au fost ruinate total.

Foc. În Riu-Sadului s'a aprins din negrija proprietarului șura lui Nic. Vegtemean. Șura și tot nutrețul din ea a ars. Paguba e de 360 cor., șura a fost însă asigurată pe 400 cor.

Asasinat. Nu de mult locuitorul Adam Ban din Baia de-Oriș (com. Hunedoarei) a bătut așa de rău pe pădurarul Ioan Peielu, că acesta și a dat sufletul. Crima a comiso din răbunare și în stare de beție. După comiterea crimei ucigașul s'a dus din nou în cărcimă, unde s'a iscat o bătaie între el și ceilalți soți de petrecanie. Un om a lovit pe ucigaș cu pumnul în ochi așa de tare, că l'a scos un ochiu. Ucigașul așa chior cum devenise, a fost dus în temnița din Deva.

Uois de polițisti. În 19 Februarie n. mergea turmentat din biră spre casă locuitorul Milos Zivkovin din Alibunar (com. Torontal) Pe drum fû persecutat de câțiva polițști. Zivkovin o luă la fugă și se ascunse într-o casă străină. Polițștii au mers după el, l-au sîrit afară pe stradă și l-au bătut așa de mult cu bătele, până ce nefericitul a leșinat. Deodată un polițist slobozi foarte de aproape un g'ont care pătrunse în pieptul nefericitului om. Când veni medicul să dea ajutor, Zivkovin era deja mort. Polițștii, — de sigur beți — au fost arestați și în contra lor s'a pornit aspră cercetare. Cazul acesta bestial a produs în Alibunar și pretutindenea mare iritațiune contra nemernicilor ucigași.

Două comune sub pază gendarmerească. În comunele Cavașd și Coiuba (Bihor) tă'hăriile și hoțiile sînt lucruri de toate zilele. Niște agitatori socialiști ațîță poporul spunînd, că „proprietatea este furt”. Ei provoacă poporul să impuște primăria comunală. Fisolgăbirăul a pus cele două comune în stare de asediu și a cerut înmulțirea gendarmeriei. Seara nu e permis să umble pe stradă, decât aceia, cari umblă cu feinar și au îngăduință specială. Toate petrecerile și adunările sînt interzise.

De dorul soției. Lui A. Oroș i-a murit nevasta. Bietul bărbat și-a pierdut tot rostul, vîzîndu-se lipsit de tovarășia vieții lui. El își cărăsi casa și nime nu l'a mai văzut. Un neam de-al lui a primit a doua zi o scrisoare, în care Oroș îi spune, că neputînd trăi fără nevasta lui, îi va urma în lumea cealaltă. O asemenea scrisoare a primit și poliția din Budapesta. Bărbatul s'a ținut de cuvînt, căci s'a aruncat în drumul unui tren, care l'a zdrobit. Dorința lui și-a ajuns-o, căci a fost înmormîntat laolaltă cu soția lui.

Copil ars Băiețelul de șase ani al plugarului Frombach din Bessenovă nouă (Bănat) s'a jucat lângă sobă și aprinzându-i-se hainele, a suferit arsuri așa de mari, încât abia va mai scăpa cu viața. Contra părinților s'a introdus cercetare.

Rușine! Un domn din Sibiu plecase pe bicicletă, dimpreună cu nevastă-sa, la Cienădie. În espătul satului Șelimbăr un Român a oprit pe doamna amenințându-o, că-i ia roata. Bărbatul s'a întors în ajutorul nevastei, dar' atentatorul a luat un bolovan, ca să arunce în el. Au venit niște Săscocii, cari i-au smâncit peștra din mână. Asta a fost noroc pentru răcătoș, căci biciclistul scozese deja revolverul. Rușine, că se află astfel de oameni, și încă aproape de Sibiu.

Isprăvuri țigănești. George Culi a fost pedepsit — acum a zecea oră — la temniță de un an pentru furt. Furase adevărat Țiganul când cu tîrgul dela negustorul Popescu din Sibiu un plic și dela un croitor o jumătate de nădrag. Intrebat la judecată, că de ce a furat lucrurile acestea, a răspuns, că i-s'a rîmmit la ele!

— O las de Țigani a furat fata de 10 ani a morarului Herold din Aradul-nou. Fata a fost legată de căruța Țiganilor, cu toate acestea i-a suseș să scape și după mult năceaz să ajungă scasă. Făcând tatăl ei numai decât arătare, gendarmeria a pus mâna pe banda țigănească.

— În apropierea comunei Malaczka (nu departe de Pojon) doi Slovaci tăiau lemne în pădurile prințului Páffy. Deodată se apropie de ei o ceată de Țigani corturari, cari aveau cu sine 8 urși mari și puternici. Unul dintre Slovaci se ascunse între ramurile unui arbor și de acolo văzu cu groază, cum Țiganii prinseră pe celalalt Slovac, îl legară și îl aruncară urșilor flămânzi, cari îl rupseră în bucăți și îl mâncară. După ce se depărtară în fine Țiganii, și Slovaciul s'ort de spaimă, din ascunzătoare și anunță gendarmeriei cazul înfiorător. Gendarmii prinseră pe Țigani, pușcară urși, afiară în stomacul unui urs resturi de carne de om. Din mai multe comune, pe unde trecuseră Țiganii, lipsesc 6 copii. Se crede, că copiii au fost luți de Țigani și dați pradă urșilor flămânzi. Trupa de Țigani a fost arestată, dar' între ei nu s'a aflat nici unul din cei 6 copii dispăruți.

Moștenire de 5 milioane. George Tessics, măcelar în Arad, a fost înștiințat din partea autorităților, că soorul sa, care dispăruse de vre-o 20 ani, a răposat în București lăsând o avere de 5 milioane de franci, ai căror moștenitori sînt el și nevastă sa. Tessics a luat un avocat spre a face demersuri la consulatul austriac din București.

Mulțumită. Subscribul în numele călugărilor aduce mulțumită publică dîni Constantin Căciulă, compt. la institutul „Vădeasa” în Banffy Huedin și cassar al „Despărțământului Asociațiunii Hida-Huedin”, pentru bunăvoia cu care a intervenit prin punerea la dispoziție a hrănelor, opincilor și penelor, ca părți întregitoare ale costumului călugăresc, cu ocaziunea petrecerii musicale-declamaționale, ținute la 2/15 Febr. a. c., în comuna Bedecin, comitatul Clujului. — Bedecin, la 9 Febr. 1903. *Constantin Oancea, cler. abs., vêtav.*

Din răsbunare a vîrsat în 17 Februarie servitorul Hanț Binder din Șurmare apă ferbinte peste tovarășul lui, Vasile Simu, pe când acesta durmea. Așa l'a operit de rău, încât i'a căzut tot părul de pe cap. Hanț se va recori în curînd în temnița din Sibiu.

Ticălogie. Intre Utvin și Săn-Mihaiul-român a pus cineva într'un loc pe ginele căii ferate o grămadă de petri. Trecînd Luni seara pe acolo un tren de persoane și mașinistul neobservînd grămada de petri, locomotivul s'a vătîmat rău. Nefericire însă nu s'a întîmplat, căci mașinistul a oprit imediat trenul. S'a constatat, că petrele le-au pus pe șini păstorii de oi Trifu Scheușan (de 15 ani) și Moise Scheușan (de 13 ani). Au fost amîndoi arestați.

Atentatul dela Recița. Cel ce a comis atentatul cu dinamită contra protopretorului Dellevaux din Recița, este tînerul de 21 ani Aloisiu Jurjina din Recița. Acesta a recunoscut totul și a zis, că a voit să omore pe Dellevaux din răsbunare, pentru că protopretorele l'a pedepsit din cauză, că au aflat dinamită la locuința lui.

Demonstrația studenților croați. În Agram a fost zilele acestea o mare demonstrație anti-maghiară. Studenții croați au protestat contra răspunsului, ce s'a dat în chestiunea pactului financiar comisiunii regnicolare ungare. Studenții au pătruns prin intrările laterale în curtea universității și au s'apart poarta clădirii. Polițiștii călări și pedestri au încercat să intre, dar' studenții li-s'au opus. Studenții au votat o moțiune, în care protestează contra Maghiarilor și pentru independența financiară a Croației.

Emigranți spovediți. Din Ocna-Sibiului se știe, că zilele trecute au plecat de acolo mulțime de țărani spre America. Însă de plecare, ca-și-cînd s'ar pregăti de moarte, ei s'au spovedit și cuminecat. Era mișcător a vedea despărțirea dureroasă a bărbaților de soțiile și copiii lor, de rudeni și cunoscuți. Emigranții cântau cântări jalnice, mergînd spre gară, și își făceau cruce. E dureros, că pe cum se aude, mulți le vor urma încă.

Un primar harnic. Ni-se scriu următoarele: În comuna noastră Lunca, comit. Tîrnavei-mici, s'a făcut în anul trecut alegere de primar. Alegerea a decurs în cea mai bună regulă. Majoritatea voturilor a intrunit-o Vasile Mihaiu, cel mai tîner dintre cei trei candidați. Totodată s'a făcut alegerea de cassar comunal. Vasile Mihaiu a intrunit și aci majoritatea voturilor așa că a rămas și primar și cassar cu un cuvînt: cărna satului și banii i-am pus în mîna unui tîner de 26 de ani. Toți am fost curioși să vedem și să auzim pertrăcîndu-se rațiociniul comunei din anul 1902. Luându-se veniturile, ce au încurs, s'au acoperit toate șpeșele comunei, și mai rămînd și bani gata 314 coroane, cu toți eram mulțumiți. Dar' eată apare din nou cu un alt rațiociniu, care ne-a pus în uimire pe toți, căci încassînd toate prevaricațiile hotarului ne-a făcut un capital de treizeci de ferdele de ecuruz destinat pentru facerea unei luntre, fără de care nu putem trăi avînd jumătate hotarul peste apă. Vasile Mihaiu abonează de 2 ani „Foaiă Poporului” și se vede, că citîndu-o deamîntul a învățat scumpele învățături, care ni-le dă neprețuitul nostru ziar „Foaiă Poporului” care zice: prin economie la avere, și prin muncă la câștig. Dece bunul Dumnezeu astfel de primar și cassar să sîbă toate comunele noastre românești, cum îl are comuna noastră. Pentru simlința și zelul, care l'a arătat, îi aducem mulțumită pe cale ziaristică și îi zicem la mulți ani. *I. Mihaiu, plugar român.*

Răsbunare cruntă. În comuna Bessenyo, într'una din nopțile trecute, a ars scorum moara de vînt a lui Sidó András. Când oamenii sosiți la stîns au isbutit pe la miezul nopții să stingă jăratecul și să desfacă normanul de

bărne arse, au aflat între ele două trupuri de om arse scorum și ele. Unulera al feciorului lui Sidó, ear' celalalt al soției unui tîner însurățel din Bessenyo. Gendarmeria deducînd din aceasta, că focul a fost pus anume, a luat la răsbundere pe Turi Ferencz, bărbatul muierei arse în moară, ear' acela a mărturisit, că el a pus focul. Simțise, că soția sa îl irșeală cu feciorul morarului și pîndindu-o a văzut-o cum și în seara aceea s'a dus la el și s'au închis amîndoi în moară. A dat deci foc morii, ca să ardă'n cu păcătoșsa de muier. Turi acum e arestat, dar' credem, că va fi achitat.

Alegerile la noi. În Cic-Sent-Marton, Țeara-Săcuilor, a fost săptămîna aceasta alegere de deputat. Față'n față stăteau candidatul guvernului Gyóffy și al partidului poporal, Baránszky. Lupta între partide a fost crîncenă. Lîngă oraș a fost o bătaie strajnică, așa că pe mulți răniți i-au dus pe sus scasă. În Lázárfalu au aprins alegători de-ai lui Gyóffy carile contrarilor. În Manaság s'au bătut ca orbii cu pari, furci și topoare, așa că mulți trag de moarte. La alegere a reușit Gyóffy.

Dela petrecerile noastre. Inteligența română din comuna Măter de lîngă Rodna a dat la S. Vasile o reprezentație teatrală împreună cu dans. Pentru buna reușită a acestei petreceri meritul principal se cuvine diui Daniil Sănjoan, not. com., precum și harnicei noastre tinerimi din acea comună. A luat parte un public numărînd din loc și din jur. S'a jucat piesa teatrală „Mireasă pentru mireasă”, comedie în 3 acte de Iosif Vulcan. Bine și-au jucat rolul d-nii Daniil Sănjoan și Ioan Barna, asemenea și celalți domni și d-șoare. Am văzut la petrecerea aceasta mai mulți țărani din comună și jur și imprejurarea aceasta și mai ales interesul arătat, mă face a crede, că și în viitor vor întîmpina cu dragoste și bucurie petrecerile de felul acesta. Resultatul material al acestei petreceri a fost de 84 cor., ear' șpeșele ce e drept au fost de 120 cor., însă în schimb s'a cumpărat o cortină și aranjament mai simplu aparținător aceleia și nădăjduesc, că la viitoarea serată teatrală resultatul material va fi destul de îmbucurător. După reprezentație a urmat joc. *Un călător.*

— **Reunțiunea sodalilor români din Sibiu.** și-a ținut Sămbătă 15/28 Februarie a. c. „Producțiunea publică” împreună cu cântări, teatru și joc. — Și'n producțiunea aceasta, precum în anii trecuți așa și în est-an, a arătat ce poate face „unirea în cugete și în simțiri”.

Producțiunea s'a început cu concert. Corul mixt îndecesebi, precum și corul bărbătesc conduse de dl Candid Popa au reușit preste așteptare. Laudă dirigentului și coriștilor! Strălucită reușită a avut dl Nicolae Ișan; în glas de tenor cu mișcări de scenă a predat ultimul punct al concertului, „Cuplele”-le.

Tot așa de reușită a fost producțiunea teatrală (Iorgu dela Sadagura de Alexandri), care nu e numai distractivă ci și didactică totodată. Iorgu venit din străinătate la Sadagura la început hulește țeara Moldovei, ea fiind barbară, mai tîrziu însă blastemă pe toți aceia, căți cîrtesc în contra ei. Pe cât de bine a fost aleasă tot așa de bine jucată. Dar' nici nu e mirare mare, când au predat-o acela, cari nu acum au pășit prima dată pe scenă: d-nii N. Bratu, D. Axente, G. Săsarman, D-șoarele E. Baciu și E. Vințilă. Ar trebui să-i amintesc pe toți cu deamîntul, atît de natural au predat-o. După teatru a urmat joc, care a ținut pînă dimineața.

Laudă tuturor, dar' laudă și vrednicului president d-lui Victor Tordăgianu, care așa bune isprăvuri pune la cale.

— Reuniunea română de cântări și muzică din *Bistra* ne-a făcut în 15 Februarie n. a. c., o seară plăcută predând două piese teatrale bine reușite și anume: *Cinel Cinel*, comedie cu cântece în un act de V. Alexandri și *Noaptea de sf. George*, vodevil în 2 acte de T. Alexi. Diletanții: Teodor Ashim, Iosif Marcu, Petru Gligor, George Pogogan, Ioan Gherea și George Marcu și-au jucat rolurile foarte bine, precum și diletanțele Carolina Goia, Eva Andreșel, Linuța Gherea, Cristina Gligor, Silvia Marcu și Ana Gligor au jucat foarte bine.

La finea pieselor corul a cântat frumos poeziile: *Imn regal*, de Humpel, *Răsunetul Ardealului* de I. Vidu și *Reîntoarcerea rîndunelei* de A. Murășan. În tot anul piesele au reușit foarte bine, însă acum preste așteptare, diletanții și-au predat rolurile cu toată îndrăzneala. Public încă nu a lipsit fiind sala plină, îndeosebi țărani din loc și jur. Inteligența română însă a stat de parte de această petrecere, cu toate că ar fi trebuit ca un număr cât se poate de însemnat de Români din jur să iasă parte la astfel de petreceri, de cari pot zice foarte rari sunt pe la noi prin satele din Munții-Apuzeni. Conducătorii acestor locuri nu trebuie să desespereze, ci mai cu mult zel și abnegațiune să pășească numai înainte, lucrând numai mână în mână spre binele poporului din care fac parte.

Toată lumea știe, că sămânța de napi de nutreț a lui Mauthner dă recolta cea mai bună, că sămânța de legumă a lui Mauthner e cea mai bună și că sămânța de flori a lui Mauthner dă cele mai frumoase flori. Cu un cuvânt: Sămânțele lui Mauthner sunt cele mai bune, dau recolta cea mai abundanță și sunt ulmitor de ieftine.

La colecta făcută între Români, aflători în America, pentru cumpărarea, unui clopot la biserică nou edificată în comuna Hașfalău, tractul Sighișoarei, prin Vasile Coman și Ioan Savu, au mai contribuit următorii:

Din *Ighisdorf-românesc*: Miron M. H. I., 1 cor.

Din *Bervin*: Cucu Goga, 50 bani.
Din *Barot*: M. Barbu, 1 cor. 50 bani.

Din *Selcuș*: Ambrosiu Florea, 1 cor. 24 bani.

Din *Șiena*: G. Opea, G. Filop, câte 1 cor. 24 bani.

Din *Pianul-de-sus*: A. Borcan, Sanza Borcan, câte 1 cor. 24 bani.

Din *Bognia*: Iosif Prusa, Ana Rusu, câte 1 cor. 24 bani.

Din *Găinari*: N. Filip, 2 cor. 50 bani; Chirion Opresan, G. Scutea, câte 1 cor. 24 bani.

Din *Săsăuș*: Chirion Opreșta, 1 cor. 24 bani.

Din *Felens*: I. Modoiu, 50 bani; N. Rusu, 2 cor. (Va urma)

Știri din piață.

Sibiul. Grâu, hl. 11.80—12.60, săcară —.—.—, orz —.—.— ovăș 4.20—5.20, cucuruz 8.——9.— cor.

Bursa din Budapesta. Grâul, 50 kg. 7.65—8.10; săcară 6.80—6.80; orz 5.70—6.—; ovăș 6.20—6.50, cuc. 5.90—6.15 coroane.

POSTA REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

Dni Gavrilă T. Istrate, Nepos. Primim poezii populare.

Dni Adam Luca, Reteiu. Ignat Herz, librar, București.

Dni Teodor Borza, Valhid. Indată-ce isprăvim cu cele-ce se publică acum, vă facem și socoteala.

Dni I. Pampu, Alba-Iulia. Avem o mulțime de mulțumite publice, așa că numai cu incetul vin la rînd.

Dni Nicolae I Popa, Pian. N'a fost de vină petrecerea oasătită din școală, ci capul cel slab al celor-ce au căutat pe Jidan.

Dni Petre Tăușan, Feneș. Dela Krafft capeți cartea lui B. P. Hașdeu: *Sic cogito*.

Dni Iancu Mit-ofan, Mercina. Institutul acesta nu mai există.

Dni Nicolae Manba, Sighișoara. Mai ieftin ca la bănoile ro-nănești și sășești nu se capătă.

Ab. 582. B. Fii ban trimite-ne-o și dacă nu s'a mai fi publicat nicăiri, noi facem un clișeu de pe ea și apoi 'ți-o retrimitem, dacă nu vrei să o dai Museului național din Sibiu. Ne-al îndatora mult, dacă 'mi-al trimite și hârtiile vechi ale poștașului, poartă că aflăm ceva de publicat și în ele.

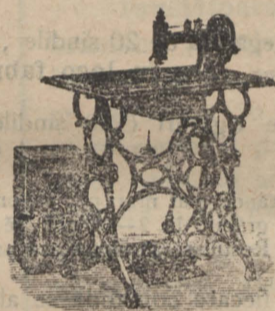
Celelate răspunsuri în numărul viitor.

Pantru redacție și editură responsabil: Victor Lazăr
Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni Iosif Marschall.

Gustav Dürr.

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,
Sibiul. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

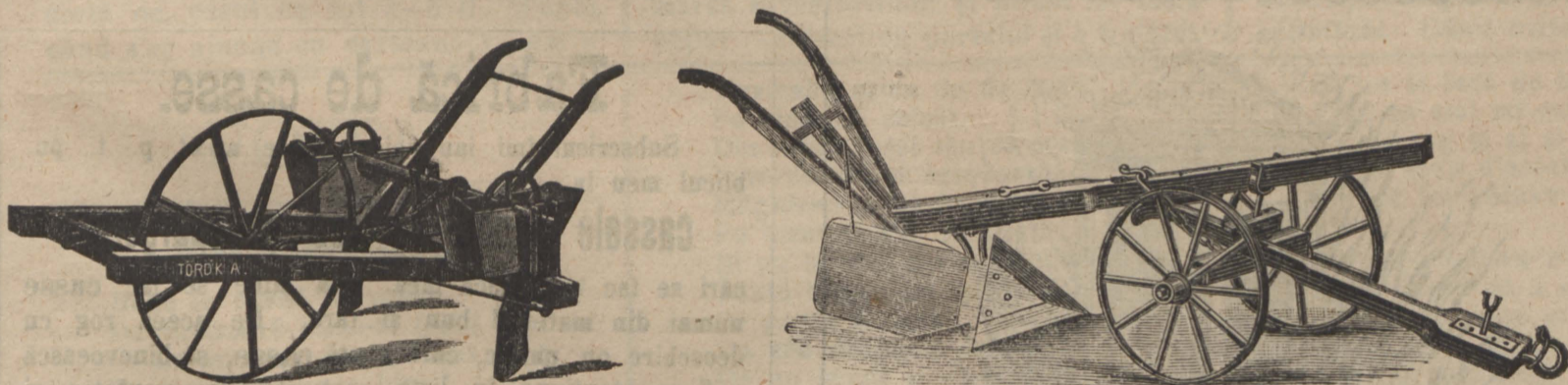
38-

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seide & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de ori-ce fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de ori-ce fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată delamine dau 5 ani garanție.

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

Spre știință!

Cine are trebuință de un plug escelent, grapă, mașină de sămănat cucuruz, plug de săpat sau alte mașini pentru economie se se adreseze cu toată încrederea către firma de jos și se ceară cataloage ilustrate de prețuri și condițiunile de plătire.

De mulți ani de zile se bucură de cel mai bun renume.

Fabrica de mașini economice și institutul pentru instalare de mori

Andrei Török,
SIBIIU.

„Cassa de păstrare în Mercurea“

societate pe acții,

acoardă

împrumuturi hipotecare

dela suma de **5000 cor.** în sus cu **7%** interese, fără a reflecta la proviziune, la spesele de manipulare și de scris.

8 6—12

Mercurea, la 1 Ianuarie 1903.

Diracțiunea.**Anunț.**

Comuna Topêrcea are lipsă de 120 mii cărămidă pentru edificarea cancelariei. Doritorii de a lua în întreprindere facerea acestei cărămizi sunt rugați a se însinua la primăria comunală până în 15 Martie a. e. Cărămida este de a se face pe terenul comunei.

23 1—3

Primăria comunală.**Vite de rasă curată Pinzgau de vânzare.**

La economiă mea sunt de vândut **2 tăurenci** de un an, foarte frumoși, tot asemenea și **3 părechi** junci dela 1½—2 ani toți de rasă curată Pinzgau și bine împărechiați.

Alexandru Lebu,

proprietar,

22 2—3

Sibiu, Holzgasse nr. 5.

Moșie

se dă numai decât în arândă pe hotarul comunei Fărcădinul-de-sus, lângă Hațeg, în mărime de 140 jug. cat. E potrivită mai ales pentru economie de oi și pentru pășunat. Se dă în arândă pe lângă condițiuni foarte avantajoase și potrivite, cu preț ieftin pe 6—10 ani.

11 3—8

Doritorii să se adreseze la: **Csongrády Gizella** în Magyar Brettye, p. u. Russ (comitatul Hunedoarei).

Plecarea și sosirea trenurilor la Sibiu.**Trenurile pleacă dela Sibiu:****Dimineața:**

La 4 ore 33 min. la Tâlmăciu—Făgăraș, tren mixt.

La 5 ore 30 min. Șelimber—Cisnădia, tren mixt

La 7 ore 41 min. Copșa — direcția Budapesta și Predeal, tren mixt.

La 7 ore 44 min. Sebeș—Vinț, Arad, Budapesta (Alba-Iulia, Hunedoara, Petroșeni) tren de persoane.

După prânz:

La 1 oră 14 minute Tâlmăciu—Turnu-Roșu—Căneni—București, tren de persoane.

La 1 oră 5 min. Copșa (comunică numai Marția și Vineria)

La 2 ore Tâlmăciu—Turnu-Roșu—Făgăraș, tren mixt.

La 2 ore 5 minute Sebeș—Vinț—Deva (Hunedoara, Petroșeni).

La 2 ore 15 minute Șelimber—Cisnădia, tren mixt.

La 4 ore 25 min. Copșa—Cluj—Budapesta, tren de persoane.

La 5 ore 5 min. Sebeș—Vinț—Arad—Budapesta (Alba-Iulia, Petroșeni), tren mixt.

La 8 ore 25 min. (seara) Șelimber—Cisnădia, tren mixt.

Șindile Simplex de ale lui P. Baciu

Cele mai ieftine și cele mai durabile sunt șindilele **SIMPLEX** ale lui Pompeiu Baciu, fabricant în Șoimuș.

Șindile Simplex de ale lui P. Baciu

Cel mai bun, cel mai ieftin și cel mai durabil acoperiș rezistent contra focului, ușor și simplu este

Acoperișul mixt cu șirepuri și șindile de lemn numite

Șindile**„SIMPLEX“**

de ale lui

Pompeiu Baciu, fabricant în Șoimuș (Sajó-Solyms),

u. p. Nagy-Sajó, comitatul Bistrița-Năsăud, Transilvania.

Cel-ce nu crede poate face o probă cu o mică comandă și se va convinge despre adevăr.

O legătură de 20 șindile „Simplex“ de ale lui Pompeiu Baciu costă în loco fabrică numai 10 (zece) fileri.

Șase legături (120 șindile) trimise franco prin postă costă numai 1 coroană 52 fileri.

Comandă mai mari per vagon sunt cu mult mai ieftine și se efectuează cu posibilă grabă în 2—3 luni, se recere însă o anticipație de 30%, a valorii. Restul se rambursează prin gară, ear' portul privește pe comandator.

La fiecare comandă se alătură și o îndrumare explicativă a modului de acoperire

Nici o cerere nu se va satisface dacă ea nu va fi făcută în condițiunile arătate mai sus.

15 2—8

Acoperiți numai cu șindile **SIMPLEX** de ale lui Pompeiu Baciu, fabricant în Șoimuș.Șase legături de șindile (120) **SIMPLEX** de ale lui P. Baciu, trimise franco prin postă costă numai 1 cor. 52 fil.

Șindile Simplex de ale lui P. Baciu

O legătură în loco fabrică de 20 șindile **SIMPLEX** de ale lui P. Baciu costă numai 10 fileri.

Șindile Simplex de ale lui P. Baciu

Fabrică de casse.

Subscrișul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panțerate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumână Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu, strada Poplăceli-mare Nr. 8.

2 5—26

